

prin IRICAD
tel: 49 60 40

L200. NOUL MITSUBISHI

Tatăl - nu,
copiii - da!

Doi dintre fiii lui Hayssam,
opriți la aeroport

ACTUALITATE/2

GALAȚI @ ROMÂNIA

ÎN TOTDEAUNA, PRIMII!

www.viata-libera.ro

Paradoxul orașului dintre ape

"Dacă vând o barcă în Galați, e eveniment"

foto Sorin Pană
fotografie@viata-libera.ro

O discuție cu „tatăl” Pânzarului moldovenesc și, mai nou, al catamaranului construit pentru „Vega”, Mihai Mihail, nu are cum să te plictisească. Iar dacă dialogul este și despre bărci, domeniul în care se simte ca peștele în apă, atunci chiar că nu-ți pare rău că a trebuit să te trezești cu noaptea-n cap ca să fii sigur că-l... prinzi pentru un interviu.

VARIA/4

Culmea capitalismului

Să plătești ca să fii controlat și amendat

► Un ordin al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor instituie această aberație ► Sunt vizate producătorii, transportatorii, depozitatorii și comercianții de produse alimentare de origine nonanimală ► Ordinul intră în vigoare astăzi

Marius Mototolea

marius@viata-libera.ro

Faima regimului fanariot de a fi instituit cele mai multe și mai grele biruri din istorie a fost deja depășită de actualul regim. Fumărul fanariotilor (plăt și în zilele noastre... împotriva poluării) este un fleac pentru actualii guvernanți. O dovadă elocventă în acest sens o constituie (și) prevederile

unui ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (nr. 100/2006), cu o titulatură plictisitor de lungă - care va intra în vigoare astăzi! - conform căruia firmele care prelucrează, procesează, depozitează, transportă și valorifică produse și subproduse alimentare de origine nonanimală sunt obligate să se lase controlate pe banii lor.

► CONTINUAȚE ÎN PAGINA 7

Alianța împotriva... Coalitiei Atac încrucișat la Durbacă

► Victor Paul Dobre: "Ce o fi în capul domnului Durbacă: îl critică cei care l-au votat președinte și îl apără cei care au votat atunci împotriva" ► Viceprimarul Constantin Dumitriu a trecut cu arme și bagaje la PD ► Noul democrat, despre foștii săi colegi conservatori: "Cel mai mult m-a descurajat poate lăcomia anumitor colegi din partid care nu știu să se oprească"

După o săptămână extrem de grea pentru PC - care a fost criticat de consilierii județeni PNL, apoi a avut de furcă în ședința de îndată a CL, unde până și PSD-ul a votat împreună cu PNL-PD pentru preluarea Electrocentrale, pentru ca în final să afe de zvonul potrivit căruia viceprimarul Constantin Dumitriu pleacă din partid - se pare că ieri a fost... ziua care a umplut paharul. Conservatorii și liderul acestora, Eugen Durbacă, au primit ieri lovituri dure atât din partea PNL-ului, cât și din partea PD-ului.

Maria Mândiță

CONTINUAȚE ÎN PAGINA 5

EDITORIAL

Katia Nanu

katia@viata-libera.ro

O reclamă insistență precum un țânțar vinde o marcă de lame de ras în folosul fotbalului românesc. Te bărbiești de mai multe ori pe zi și viitorul sportului rege va fi asigurat. Cineva remarcă în trecut că nimeni nu pare la fel de interesat de viitorul învățământului românesc. Asta pentru că pe interesul pentru copii se mizează în reclama cu pricina. O altă reclamă, după opinia mea cumplită tocmai prin realismul ei, mizează din plin pe atenția pe care părinții o acordă copiilor. Dacă nu le pun centură de siguranță, aceștia pot ușor plonja prin parbriz, imagine cu care și rămâi din reclama cu pricina.

Nu sunt o mare consumatoare de reclame, însă unele mi se înfig pur și simplu în creier. Am înțeles că asta este și scopul, iar realizatorii profesioniști știu exact cum să obțină acest efect, însă, la mine efectul este invers. Eu nu rețin produsul promovat, ci metoda de promovare. Fiecare trimitere la gustul unei băuturi sau la aspectul unui autovehicul mă duce cu gândul la nenumăratele minti crude care își imaginează că viața

chiar poate fi trăită ca în reclamele de la televizor. Sau că viitorul sună precum paharele de cristal din barul lui Irinel Columbeanu.

După ce mă întorc cu spatele la reclame, decretând absolut gratuit - cine sunt eu să decid ce le face bine și ce nu tinerilor, care sunt viitorul neamului? - trec cu telecomanda pe posturile mele preferate. Cele de știți.

Cine stinge lumina?

Și acolo am bucuria de a afla cam ce epetite poate folosi ministrul învățământului când se referă la subordonații săi sau la cadrele didactice, cele care sunt modelele pentru «viitorul neamului», cât mai știe ministrul Blaga referitor la «monstruoasa coalitje», despre care a învățat dumnealui din cărțile de istorie de vremea comunismului, oricum alta decât coalitja actu-

ală și, mai ales, ce contre își mai servesc aliații așa, din pură amicitie. Sau partenerii în propriul lor partid... Când nu se înjură în direct parlamentari, se ceartă între ei miniștrii cu liderii de partid, când nu mai conjugă Vanghelie verbul «a fi», trec cât pot dumnealor de «doct» la microfon Videanu sau Crin Antonescu și alți «gânditori» politici ai acestui timp istoric. Platitudinile vin valuri peste auditoriul în formare, care în lipsă de alte ocupații - doar e vacanță! - stă cu ochii lipiți de micile ecrane și cu urechile pâlne la aparatele de radio. Nici nu știi ce e mai bine din tot răul care le inundă mintea. Să-i pui să citească o revistă? Colorate, dezbrăcate, acestea sunt care mai de care mai pline de trivialități și destine înstelate ale unor vedete care și-au găsit fericirea fugind de acasă, trecând prin experiența drogurilor și apoi a falimentelor câtorva familii succesive, ca în cele din urmă să-și găsească împlinirea.

CONTINUAȚE ÎN PAGINA 2

În față, la supermarket
**Vacanța
la... cerșit**

Foto: V. Caburgan

OBSERVATOR/18

Foto: V. Măirza

Reforma sanitară, ca afacere

Cum a fost externalizat laboratorul Spitalului CFR?

► Doar 15 la sută din profit revine unității sanitare ► Restul, unei firme private
► Externalizarea s-a făcut din ordinul lui Miron Mitrea

MEDICINA/10

AWARD OF EXCELLENCE
European
Newspaper
AWARD

INDEX

ACTUALITATE.....2
EVENIMENT.....3
VARIA.....4

POLITICĂ.....5
MAPAMOND.....6
SOCIAL.....7

SPORT.....8/9
MEDICINĂ.....10
PUBLICITATE.....11/15

AGENDA.....16
MAGAZIN.....17
OBSERVATOR.....18

59483961006488

Magistrații Judecătoriei Brăila au decis, ieri după-amiază, întreruperea executării pedepsei la care a fost condamnată Gicuța Coman, femeia însărcinată în șase luni, aflată în închiisoare pentru neplata pensiei alimentare datorate unui copil dintr-o căsnicie anterioară.

Legea învățământului trebuie modificată, întrucât nu deserveste nevoile elevului, ci protejează anumite interese, a declarat, ieri, într-o conferință de presă, ministrul Educației, Mihail Hărdău.

www.viata-libera.ro

Viata în România

Tatăl - nu, copiii - da!

Doi dintre fiii lui Hayssam, oprți la aeroport

Doi dintre fiii lui Omar Hayssam au fost oprți să iasă din țară, în noaptea de joi spre vineri, pe aeroportul Henri Coandă, deoarece nu îndeplineau condițiile necesare pentru a părăsi România. Copiii, unul în vârstă de 14 și, respectiv, 16 ani, ambii cetățeni români, s-au prezentat ieri, în jurul orei 3:00, la punctul de trecere a frontierei Aeroport București-Henri Coandă, pentru a ieși din țară, cu o cursă aeriană în direcția Damasac. Cei doi minori erau însoțiți de mama lor, Omar Adela, care nu intenționa să părăsească România. Cu ocazia efectuării formalităților specifice, poliștii de frontieră au constatat că cei doi minori nu îndeplineau condițiile legale pentru a călători în străinătate, conform Legii 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate. Poliștii de frontieră au stabilit cu privire la declarațiile notariale prezentate că cea prin care era exprimat acordul mamei corespunde prevederilor legale, în timp ce declarația prin care era exprimat acordul tatălui, dată în 14 iunie, nu putea fi luată în considerare pentru că nu era precizată persoana care urma să îi însoțească pe cei doi minori și nu era prevăzut statul în care cei doi minori urmează

să se deplaseze. Surse judiciare au declarat că cei doi copii, care s-au prezentat pentru ieșirea din România cu pașapoartele individuale, ar fi putut trece frontiera dacă cele două declarații ale părinților ar fi fost conforme legii. Concret, cea dată de mamă preciza că minorii pot părăsi țara "însoțiți de unul dintre părinți sau de un reprezentat legal al companiei transportatoare" și avea trecută destinația Damasac, în timp ce în cea dată de tată se arăta că ei pot ieși "însoțiți de unul dintre părinți, fie neînsoțiți" și nu avea consemnată destinația. Cele două declarații notariale date de Omar Hayssam și de soția sa, Adela Omar, prin care erau de acord ca fiii lor să părăsească România, au ajuns la anchetatorii ce verifică împrejurările în care omul de afaceri sirian a părăsit țara.

Copiii plecau în vacanță

Cei doi copii ai lui Omar Hayssam vor încerca, zilele următoare, să plece din nou în vacanță, după ce va fi revizuit actul notarial care nu le-a permis să călătorească în străinătate, potrivit unui comunicat remis, ieri, de Biroul de relații cu presa în cazul Omar Hayssam. „Excursia res-

pectivă fusese planificată încă din luna iunie. Cei doi copii ai dlui Omar plecau în vacanță împreună cu un grup de colegi, la mare. Datorită faptului că declarația notarială a tatălui lor (prin care acesta își exprima acordul ca cei doi minori să călătorească în străinătate) era incompletă, autoritățile vamale ale aeroportului Henri Coandă le-au respins celor doi accesul pentru imbarcare. În aceeași situație s-au mai aflat doi dintre membrii grupului, colegi de clasă cu cei doi copii. Zilele următoare, situația actului respectiv va fi revizuită, iar cei doi copii vor pleca din nou în vacanță”, se preciza în comunicatul de presă.

Pe de altă parte, Adela Omar, soția lui Omar Hayssam, a declarat, ieri, că cei doi copii ai sirianului, de 14 și, respectiv, 16 ani, erau așteptați în Damasac de „neamuri”, adică bunici, unchi și verișori, dar că nu știe exact cine urma să-i aștepte la aeroport. „Am vorbit aseară la telefon și am anunțat că pleacă copiii. Nu știu cine exact urma să-i ia de la aeroport”, a spus Adela Omar. Ea a adăugat că urmau să plece în vacanță doar cei doi copii pentru că sunt cei mai mari, ei planificând să-și petreacă vacanța în Damasac încă de la începutul verii, de când au

Foto de arhivă

terminat școala, dar nu s-a putut din cauză că tatăl lor era internat în spital. „În actul nostru nu se specifică însoțitorul și țara de destinație, fiind o greșală de notariat”, a explicat soția lui

Omar Hayssam motivul pentru care copiii ei nu au fost lăsați să plece din țară de către autoritățile de frontieră de la Aeroportul Internațional „Henri Coandă”.

Declasificare „totală”

Reprezentanții Partidului Social Democrat s-au pronunțat pentru declasificarea „totală” a dosarelor politicienilor, menită să reabiliteze credibilitatea clasei politice. Singura condiție pusă de PSD este legalitatea, așa cum a precizat un alt reprezentant al partidului, vicepreședintele Valer Dorneanu. El a susținut că, de exemplu, arhiva „Dunărea” nu poate fi desecretizată decât după modificarea legii. „Vom vota această modificare, dar vrem să se respecte procedurile, așa cum se întâmplă în orice stat de drept”, a încheiat Dorneanu.

Edilul vâlcean rămâne în arest

Primarul municipiului Râmnicu Vâlcea, Mircea Gutău, acuzat de complicitate la luare de mită, rămâne în arest, după ce, ieri, Curtea de Apel Pitești a admis recursul procurorilor anticorupție față de eliberarea edilului.

Morți cu probleme psihice

Expertii Casei Naționale de Sănătate au identificat mai multe nereguli în prescrierea medicamentelor în județul Timiș, printre care rețete pentru boli psihice pe numele unor persoane decedate de mult, dar și cheltuieli de două ori mai mari decât în județe cu populație mult mai numeroasă.

Infocșcuri la tribunal

Pentru a facilita accesul cetățenilor la informații legate de dosarele pe rol, cât și despre structura instituției, Tribunalul București a lansat vineri două infocșcuri, devenind astfel prima instanță românească ce folosește un sistem computerizat de accesare a datelor de către populație.

PNL se dezice de afirmațiile lui Patriciu

Poziție personală și regretabilă

► Această poziție a domnului Dinu Patriciu s-a regăsit și în modul în care s-a implicat în campania electorală a PNL din 2004

Declarațiile lui Dinu Patriciu referitoare la o posibilă guvernare PNL-PSD reprezintă „o poziție personală, regretabilă și inacceptabilă”, care se situează în afara liniei politice și a acțiunilor partidului, se arată într-un comunicat de presă al PNL. Liberalii precizează că declarația lui Dinu Patriciu nu reprezintă o noutate, acesta pronunțându-se în mai multe rânduri în favoarea unei colaborări cu PSD, „precum în 2004”, când propunerea sa a fost respinsă de PNL. „De altfel, această poziție a domnului Dinu Patriciu s-a regăsit și în modul în care s-a implicat în campania electorală a PNL din 2004, când domnia sa nu a

figurat printre finanțatorii campaniei naționale a partidului și a Alianței DA”, se mai arată în comunicatul Biroului de presă PNL. De asemenea, se menționează că puncte de vedere în favoarea unei guvernări alături de PSD, „precum cele susținute de-a lungul timpului de domnii Valeriu Stoica, Theodor Stolojan și Dinu Patriciu”, nu au intrunit niciodată susținerea partidului. „De altfel, PNL a respins permanent orice colaborare la guvernare cu PSD, partid care a ridicat corupția la rang de virtute politică și care a ales vanghelizarea drept soluție de reformare”, se subliniază în comunicat.

PSD respinge orice colaborare cu PNL

Reprezentanții PSD s-au declarat împotriva unei posibile coaliții PNL-PSD, sugerată joi de Dinu Patriciu. „Nu există nici o posibilitate de alianță cu vreunul din partidele aflate la guvernare. Nu avem negocieri, și nici nu vor exista în perioada de timp următoare negocieri ale PSD cu aceste partide”, a precizat purtătorul de cuvânt al social-democraților, Cristian Diaconescu, care consi-

deră drept o „atitudine privată” declarația lui Patriciu. La rândul său, Valer Dorneanu, vicepreședinte al PSD, a susținut că spusele lui Dinu Patriciu trebuie privite și în „grila relațiilor domniei sale cu președintele Băsescu”. Pe de altă parte, întrebând despre posibilitatea ca PSD să urmeze exemplul liberalilor, care au cerut verificarea la CNSAS a demnitarilor acestui partid, Cristian

Diaconescu a păstrat atitudinea războinică față de PNL, considerând gestul liberalilor doar unul „de fațadă”, legea obligând oricum CNSAS să verifice toți demnitarii. „Niciun gest al PNL nu poate reprezenta un precedent pentru comportamentul politic al PSD. Este o chestiune de principiu”, a încheiat purtătorul de cuvânt al social-democraților.

În privința jurnaliștilor informatori

CRP ia atitudine

► Există o incompatibilitate fundamentală între meseria de jurnalist și statutul de ofițer acoperit, crede Consiliul de Onoare al Clubului Român de Presă

Serviciile secrete au posibilitatea de a infiltra, cu respectarea legii, ofițeri acoperiți și de a recruta informatori din mediile pe care le socotesc de cuviință, cu condiția să justifice aceste acțiuni, din punct de vedere operațional și financiar, în fața Parlamentului. În ceea ce privește mass-media, întrucât condiția de gazetar presupune în mod esențial transmiterea informațiilor către public, Clubul Român de Presă consideră că există o incompatibilitate fundamentală între meseria de jurnalist și statutul de ofițer acoperit sau informator pentru serviciile secrete, întrucât în aceste cazuri

din urmă informația este folosită în regim confidențial, secret. Mai mult, Codul Deontologic al Ziaristului interzice jurnalistului să fie părtaș la „înțelegeri care ar putea afecta imparțialitatea sau independența sa” (Articolul 8, paragraful 1), iar orice acord cu un serviciu secret restrânge imparțialitatea și independența. În aceste condiții, Consiliul de Onoare al Clubului Român de Presă consideră că pe lângă recomandarea ca ziaristii să nu fie membri ai vreunui partid politic se impune adăugarea în Codul Deontologic a recomandării ca jurnaliștii să nu fie angajați ca informatori sau ofițeri

acoperiți ai unui serviciu secret. Prin urmare, articolul 8, paragraful 3 al Codului Deontologic al Ziaristului, adoptat de Clubul Român de Presă, va avea următorul conținut: „Pentru a evita conflictele de interese, se recomandă ca ziaristul să nu fie membru al vreunui partid politic și să nu fie angajat ca informator sau ofițer acoperit al unui serviciu secret”. Clubul Român de Presă solicită tuturor jurnaliștilor aflați în una dintre aceste situații, informator sau ofițer acoperit al unui serviciu secret, să înceteze această colaborare.

Cine stinge lumina?

URMARE DIN PAGINA 1

Evident undeva departe, acolo unde curge laptele și miera prin fast-food-uri și câinii, proaspăt coafați, umblă doar cu niște covrigi rumeniți în coadă. E, era să uit că tinerii mai dotați, cu drag de carte și care își găsesc singuri ocupații mai inteligente decât cele enumerate de mine mai sus, sunt sau la burse de vară în străinătate, visând cum să rămână acolo, sau pleacă definitiv la studii, masterate, sau pur și simplu la muncă peste hotare. Și nu prea au de gând să se întoarcă.

Cum spuneam, o reclamă insistentă precum băzâitul unui țânțar ne amintește zilnic de viitorul fotbalului românesc. Care fotbal? Și care românesc?

pagină realizată de
Cristina Goga
cristina@viata-libera.ro
sursa: Mediafax, Click News

www.viata-libera.ro

Reforma sanitară, ca afacere

Cum a fost externalizat laboratorul Spitalului CFR?

Doar 15 la sută din profit revine unității sanitare Restul, unei firme private Externalizarea s-a făcut din ordinul lui Miron Mitrea Următorul ministru, Gheorghe Dobre, l-a demis pe directorul spitalului și a vrut să rezilieze contractul cu firma privată N-a mai apucat, fiind demis la rândul său Laboratorul merge bine, pacienții sunt mulțumiți Totuși conducerea spitalului intenționează să renegocieze clauzele contractuale Aviz inițiatorilor viitoarelor externalizări de la celelalte spitale gălățene!

Ambulatorul Spitalului CFR

Modernizare

Cozile "la concedii medicale" se mută pe internet

Pentru a desființa cozile care se formează la ghișeele Casei Județene de Asigurări de Sănătate atunci când se apropie data de 25 a fiecărei luni (termenul-limită de depunere a declarațiilor privind concediile medicale și contribuția de 0,75 la sută din fondul de salarii), specialiștii compartimentului Informatizare din cadrul instituției au pus la punct un nou program informatic. Astfel, după cum ne-a informat președintele CJAS, Olimpia Buzia, acest nou soft de evidență computerizată, care va fi testat în perioada 10 - 15 august, face posibil ca angajatorii să trimită declarațiile prin intermediul internetului fără să mai fie nevoiți să stea la coadă pentru obținerea numărului de înregistrare și a unei ștampile.

În baza unei cereri, angajatorii vor primi un cont de utilizator al programului de pe site-ul CJAS (www.casgl.ro) și o parolă. Cu ajutorul acestora, vor avea acces la program și vor putea completa formularul de declarație pe care îl trimit și în scurt timp vor primi de la CJAS un e-mail cu validarea și confirmarea care conține și numărul de înregistrare, documentul listat putând fi utilizat în contabilitate. La poarta CJAS va fi instalată o cutie poștală în care, atunci când vor dori, deci fără să mai stea la cozi, angajatorii vor depune documentul validat (on line) de CJAS, document pe care trebuie să pună ștampila societății.

„Noi am propus la CNAS ca aceste documente să nu mai fie depuse (în cutia poștală) lunar, ci la un interval mai mare, semestrial sau eventual trimestrial, dar încă n-am primit un răspuns” a mai precizat directorul CJAS.

Marius M.

O inițiativă nu tocmai nouă

Printre măsurile de reducere a cheltuielilor rețelei sanitare, evident, în contextul nefârșitei reforme, alături de reduceri de spitale, de secții și de paturi, se numără și cea a externalizării serviciilor auxiliare (bucătărie, spălătorie, întreținere), precum și a unor activități de investigații paraclinice (analize medicale, radiologie, computer tomo-

grafia etc.).

În ultimele zile, se vorbește tot mai mult despre intenția externalizării serviciilor de bucătărie și spălătorie din cadrul Spitalului Clinic de Urgență. De fapt, intenția nu este deloc nouă, însă, până acum, în spitalele Ministerului Sănătății, nu a fost pusă în practică. Ba chiar, fostul ministru Cintează s-a opus. O explicație ar putea fi interesele formidabile pe care le suscită o asemenea afacere, care, așa cum se va vedea din rândurile următoare, nu este "doar" în avantajul spitalelor...

Asadar inițiativa este mai veche, dar modul cum se intenționează, mai nou, realizarea ei la Galați - o singură firmă desemnată prin licitație urmând să hrănească toți bolnavii spitalelor (din rețeaua Ministerului Sănătății) și o alta să spele rufăria - este inedit și cu un evident impact pozitiv pentru profitabilitatea afacerii prestatorilor acestor servicii.

Studiu de caz

Se pune întrebarea dacă externalizarea este într-adevăr utilă pentru reducerea cheltuielilor unui spital sau poate fi chiar profitabilă? Profitabilă... și pentru unitatea sanitară! Și dacă da, în ce condiții? Ca să ne facem o idee, este suficient să analizăm modul în care s-a făcut externalizarea laboratoarelor de analize medicale la nouă din cele 15 spitale care alcătuiesc rețeaua de asistență medicală subordonată Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului (MTCT) în perioada în care ministru era Miron Mitrea. Adică, pe

Managerul Carmen Șerbănescu

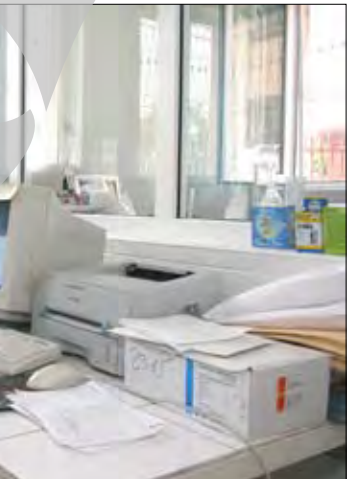
SRL printr-un contract de asociere în participațiune, în baza căruia, aceste firme i s-au pus la dispoziție spațiile laboratorului (aflate într-o stare ireproșabilă), aparatura performantă (analizoare automate și semiautomate), foarte valoroasă, precum și pacienții.

În opinia actualului manager interimar al spitalului, ec. Carmen Șerbănescu, asocierea, deși impusă "de la centru", prin ordin de ministru, s-a dovedit utilă pentru spital. SC Real Medical SRL a contribuit la dotarea unui alt laborator (mai mic) care deservește o secție cu paturi de la Buzău, secție care aparține Spitalului CFR Galați și s-a angajat să facă investiții în calculatoare și în soft de specialitate. "Și, foarte important, a contribuit și contribuie cu fondurile necesare funcționării laboratorului. Aparatura performantă de care dispunem are un important dezavantaj, este mare consumatoare de reactivi dintr-un anumit tip, costisitori, pe care spitalul nu și permitea să-i achiziționeze în cantități

necesare. Pentru utilizarea modernelor aparate, se făceau eforturi financiare mari, și nu în baza contractului cu casa de asigurări, ci din modestele resurse proprii. Pe de altă parte, costurile de întreținere, respectiv contractele de service, obligatorii pentru acreditare, ar fi însumat în jur de un miliard de lei pe an. Din 2003, când s-a achiziționat aparatura, și până în august 2004, când a fost externalizat laboratorul, nu ne-am permis să încheiem contracte de service. În plus, și foarte important, cei de la Real Medical au acceptat să păstreze personalul laboratorului și să-i asigure salarizarea la același nivel cu al colegilor lor din rețea", și-a argumentat aprecierea managerul Spitalului CFR.

Și totuși afacere, nu caritate

Cum însă firmele care au preluat laboratoarele externalizate ale celor nouă spitale n-au făcut-o în scop de binefacere, am întrebat-o pe dna Șerbănescu cum se face - potrivit contractului de asociere - împărțirea

profitului rezultat din activitatea laboratorului și am aflat: "Cota din profit care revine SC Real Medical SRL este de 85 la sută, iar diferența de 15 la sută revine Spitalului CFR. De asemenea, laboratorul asigură investigațiile necesare bolnavilor care sunt salariați în cadrul instituțiilor subordonate MTCT (atât în ambulator, cât și celor internați în cele două secții cu paturi ale spitalului)". Și cam atât...

nagerilor considerați vinovați că au acceptat prin semnătură asemenea termeni contractuali. Până la urmă, au rămas fără funcții de conducere nu doar cei nouă directori ai spitalelor la care au fost externalizate laboratoarele, ci - după cum ne-a spus fostul director de la acea vreme al Spitalului CFR, dr. Gabriela Ionescu - toți managerii unităților din rețeaua MTCT. Că doar se schimbă guvernarea!

Pentru SC Real Medical, afacerea cu laboratorul externalizat se bazează pe contractele cu Casa de Asigurări a MTTC și cu Casa Județeană de Asigurări de Sănătate (CJAS). Fără îndoială că laboratorul realizează și analize care se plătesc de către bolnavi. Nu am reușit să aflăm care este valoarea contractului cu casa de asigurări a transportatorilor, dar, la CJAS, am fost informați că valoarea contractului cu SC Real Medical pentru analizele făcute pacienților (care nu sunt salariați sau pensionari ai MTTC) este cea mai mare comparativ cu a celorlalte laboratoare gălățene - de 1,9 miliarde lei!

Cum a fost "selectată" "Real Medical"

Potrivit spuselor managerului interimar al Spitalului CFR, nu a existat o licitație, ci o comisie care a decis cui să i se externalizeze laboratorul: "Comisia a fost alcătuită din reprezentanți ai spitalului și ai ministerului (normal, emittentul ordinului de externalizare! n.n.), respectiv directorul Direcției de Management și Strategie și directorul Direcției Medicale din cadrul MTTC, precum și președintele Casei de Asigurări a MTTC.

Demiterea unui ministru demis

Pus la curent cu discrepanța flagrantă dintre procentele după care se împarte profitul laboratoarelor externalizate - procente stabilite în urma unor studii de fezabilitate întocmite de SC Delta Service Consulting 95 SRL - fostul ministru al Transporturilor, Gheorghe Dobre, a dispus demiterea ma-

trii și a fost demis pe motiv că nu a putut realiza proiectul de modernizare a rețelei sanitare. După ce a fost demis, a fost înlocuit de Gheorghe Dobre, care a dispus demiterea m-

trii și a fost demis pe motiv că nu a putut realiza proiectul de modernizare a rețelei sanitare. După ce a fost demis, a fost înlocuit de Gheorghe Dobre, care a dispus demiterea m-

În beneficiul pacienților

Spitalul de Copii întinerește

În cel mult două săptămâni, încă o secție a Spitalului Clinic de Urgență pentru Copii "Sf. Ioan" va fi repusă în funcțiune, având însă un nou aspect. Este vorba despre secția Pediatrie I - partea rezervată copiilor mari, unde în prezent se desfășoară de zor lucrări de reabilitare și modernizare. Din câte am aflat de la directorul spitalului, dr. Victorița Ștefănescu, mulțumită unor fonduri obținute de la Consiliul Județului, secția Pediatrie I va fi renovată cu gresie, faianță și fiecare salon va beneficia de un grup sanitar propriu. Treptat, spitalul capătă o nouă înfățișare. După ce, anul trecut, au fost modernizate secțiile destinate nou-născuților și copiilor mici, care au fost recompartimentate - în saloane de șase și două paturi, decorate cu tapete atractive, viu colorate, cu grup sanitar în fiecare salon, a urmat secția copiilor mari și lucrurile nu se vor opri aici. "Cu ajutorul unor fonduri de la Ministerul Sănătății, vom demara, în curând, și lucrările de modernizare a Compartimentului de Primire Urgențe, precum și a sălilor de operații, conform unui proiect standard întocmit de minister. Sperăm ca apoi să continuăm cu lucrările de reabilitare la Chirurgie și la secția Anestezie și Terapie Intensivă, astfel încât, până pe data de 1 decembrie, când spitalul va împlini 20 de ani, să arate mult mai frumos, cu toate secțiile reabilitate" - ne-a declarat dr. Ștefănescu, care are totuși un mare of. Acela că în pofida demersurilor făcute, n-a reușit să găsească niște sponsori care să dețeze spitalul cu aparate de aer condiționat, atât de utile în această perioadă caniculară...

Viorel Mărza

Urgențe

La spital, din cauza căldurii

Potrivit purtătorului de cuvânt al Spitalului Clinic de Urgență "Sf. Apostol Andrei", dr. Mihai Bucatanschi, canicula a continuat să facă victime, mai multe persoane ajungând în cursul zilei de joi în spital, afectate de căldura excesivă. În secția de Neurologie au fost internați patru pacienți care suferiseră accidente vasculocerebrale, în timp ce la Cardiologie au ajuns alți patru pacienți, cu afecțiuni grave ale inimii (infarcte și accidente coronariene). Tot din cauza căldurii, doi pacienți s-au aflat la Unitatea de Primire Urgențe: unul suferind o scădere de tensiune, iar altul având o stare de deshidratare acută. Din fericire, aceștia nu au mai necesitat internare, primind îngrijirile de rigoare la camera de stabilizare.

Marius Motolea Foto: Viorel Dudău

Viorel Mărza

Numere extrase: 23, 30, 40, 16, 5 + 3. Total fond de câștiguri: 1.474.551,74 lei.

Numere extrase: 39, 32, 36, 21, 34, 9. Total fond de câștiguri: 513.765,56 lei.

Abia ne-am liniștit din isteria gripei aviare și am reușit să zămbim la reclama cu „Zboară, puile, zboară!”

calendoscop

Telefoane Utile

Dispecerat Urgente - 112 Salvare - 961; 411000; 426200 Ambulanță non stop (VITAL MED) - 462222

Farmaci non-stop: Hygeia (vizavi de Spitalul Județean) - 473013 Bayer Pharm (Siderurgistilor) - 464542

Program TV 6 august

TVR 1 schedule table with columns for time and program name.

TVR 2 schedule table with columns for time and program name.

TVR Cultural schedule table with columns for time and program name.

PRO TV schedule table with columns for time and program name.

Prima TV schedule table with columns for time and program name.

Antena 1 schedule table with columns for time and program name.

Acasă TV schedule table with columns for time and program name.

Realitatea schedule table with columns for time and program name.

HBO schedule table with columns for time and program name.

Filme la TV 6 august

Terminator 3: Supremația Roboșilor

(SF, coproducție, 2003), Pro TV, ora 20,45 Cu: Arnold Schwarzenegger, Claire Danes, Kristanna Loken, Nick Stahl

Din umbra viitorului apare T-X, cel mai sofisticat cyborg ucigaș creat până acum de Skynet.

DIN CONDEI ÎN CONDEI

Lavă și cenușă

Mariana Iliescu

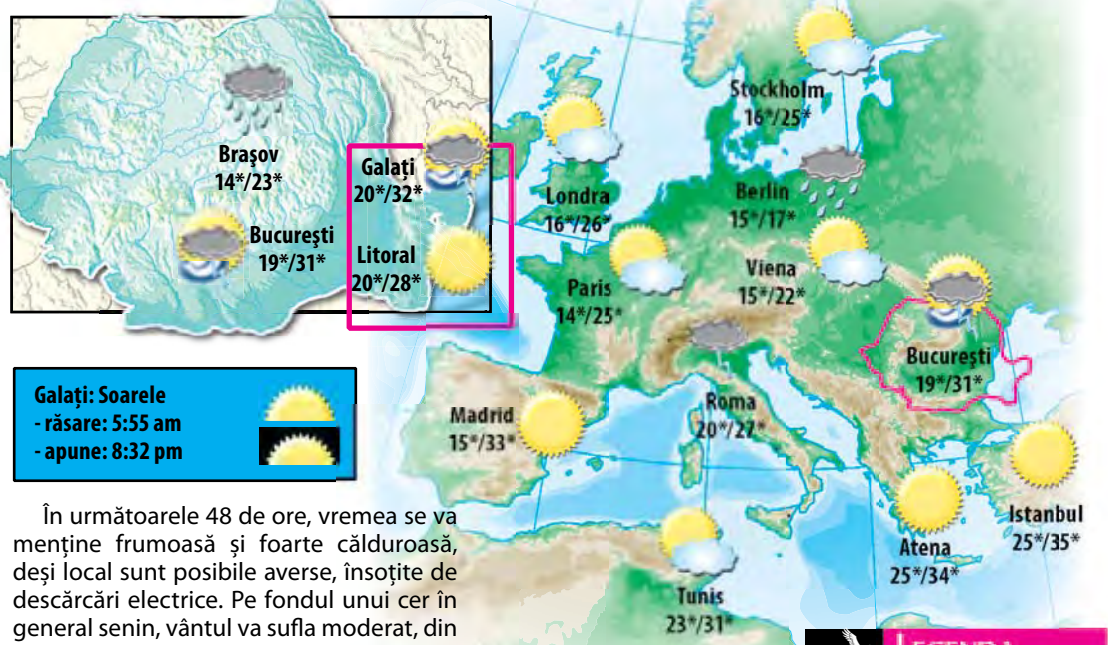
mariana@viata-libera.ro

Știați că în lacul Baikal se varsă 330 de râuri? Este lacul cel mai adânc (circa 1620 metri) și cu cel mai mare volum de apă dulce de pe glob.

METEO

România Sud-Est și Europa

5 - 6 august

Galați: Soarele - răsare: 5:55 am - apune: 8:32 pm

Weather legend and contact information for Cotidian Independent, including address and phone numbers.

MAGAZIN

Altă Viață

Întotdeauna, pr...

≡ Supliment gratuit al cotidianului Viața liberă ≡ Supliment gratuit al cotidia...

Drew Barrymore, pasionată de poker

După ce a terminat filmările la pelicula „Lucky You”, actrița Drew Barrymore a devenit o mare amatoare de poker, informează site-ul pipole.net. Personajul pe care l-am interpretat nu cunoștea nimic despre acest joc. Acum, când s-au încheiat filmările, pot spune că știu să joc poker, iar acest joc a devenit o adevărată pasiune. Joc poker cu plăcere împreună cu prietenii mei. Nu îmi place să pariez. Recent, am pariat 200 de dolari și mi s-a părut cea mai mare nebunie din lume”, a declarat actrița. În drama „Lucky You”, care va fi lansată pe marile ecrane în septembrie, Drew Barrymore joacă alături de Eric Bana și Robert Duvall.

A înflorit
„Roua cerului”
Timp Liber
pag. 16

Nelly Furtado învăță din eșecuri

Nelly Furtado este convinsă că eșecurile pe care le-a avut în câteva proiecte cinematografice au ajutat-o să-și perfecționeze talentul de muzician. După cum informează site-ul Teenhollywood, artista canadiană a urmat mai multe cursuri de actorie, pregătindu-se continuu pentru „marele debut”. Ea a dezvăluit însă că nu este dezamăgită

de faptul că nu a avut succes ca actriță. „Actoria m-a învățat multe trucuri pe care le-am folosit apoi în muzică: pe scenă, în videoclipuri și chiar în ședințele foto”, a declarat vedeta. Potrivit sursei citate, Furtado anunțase că va juca în drama „Nobody’s Hero”, despre conflictul din Irak. Ea s-a retras, însă, recent din acest proiect pentru a se putea concentra asupra carierei pop.

„Doctor” Kermit

Este uimitor ce se poate face dintr-o haină veche și două mingi de ping-pong. În cazul Broscoiului Kermit, nu este vorba numai despre o păpușă - este istorie. Din materiale ponoșite, Jim Henson a realizat o creatură asemănătoare unei șopârle, numită Kermit. Însă, în 1969, personajul a început să capete trăsături de broscoi. Kermit a cunoscut succesul în 1971, în calitate de „reporter special”, luându-le interviuri personajelor din „Sesame Street”. De aici, el și câțiva „amici” s-au mutat la un nou spectacol, în care broscoiul avea rolul managerului unui grup de personaje, cunoscute sub numele „Muppets”. Spectacolul a devenit atât de popular încât mulți actori cunoscuți au dorit să-și aducă contribuția la dezvoltarea lui. Kermit a jucat apoi în filmele „Muppet” și chiar i-a ținut locul prezentatorului Johnny Carson, în 1979, în câteva emisiuni. În ciuda succesului răsunător, broscoiul a reușit să-și păstreze modestia. Jim Henson, care și-a „botezat” creația după prietenul său din copilărie, Theodore Kermit Scott, a murit în 1990. De atunci, Kermit a fost „tentat” de o colaborare cu păpușarul Steve Whitmire iar în 1996, broscoiul a primit o diplomă onorifică de Doctor Amfibiu în Litere, la Colegiul Southampton.

Primul atelier fotografic din Galați

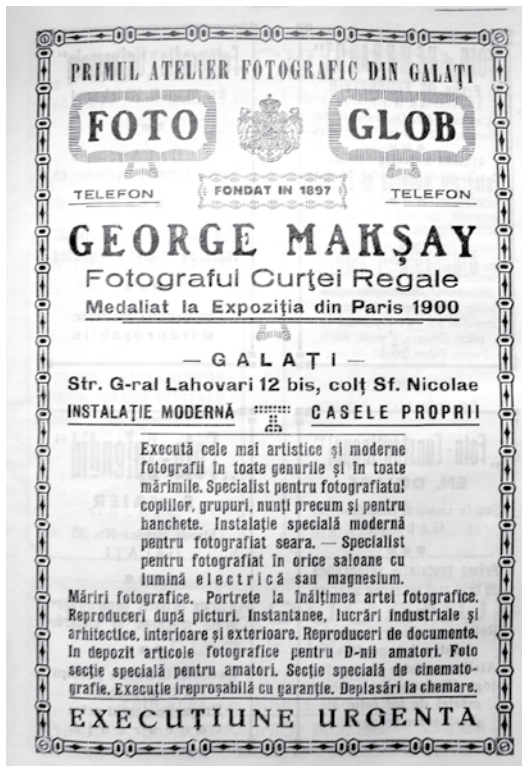
A fost fondat în anul 1897 de către **George Makşai**, s-a numit „**Foto Glob**” și avea sediul în str. G-ral. Lahovari 12 bis, colț cu str. Sf. Nicolae. În afişul-reclamă (prezentat alăturat) inclus în „Anuarul general al oraşului Galați și judeţului

Covurlui”: ediția 1930-1931* se preciza: „... Execută cele mai artistice și moderne fotografii în toate genurile și în toate mărimile. Specialist pentru fotografiatul copiilor, grupuri, nunți precum și pentru bachețe. Instalație specială modernă pentru fotografiat seara. Specialist pentru fotografiat în orice saloane cu lumină electrică sau magnesium. Măririi fotografice. Portrete la înălțimea artei fotografice. Reproduse după picturi. Instantanee, lucrări industriale și arhitectice, interioare și exterioare. Reproduse de documente. În depozit articole fotografice pentru d-nii amatori. Foto secție specială pentru amatori. Secție specială de cinematografie. Execuție ireproșabilă cu garanție. Deplasări la chemare”. Tot din acest afiş-reclamă reiese faptul că George Makşai a fost medaliat la Expoziția din Paris 1900.

Din „Anuarul” la care am făcut referire aflăm că, în urmă cu 75 de ani, la Galați funcționau, pe lângă atelierul fotografic „Foto Glob” a lui Makşai, alte asemenea ateliere, respectiv: * „Constantinople” Dollas Emil, str. Berthelot 38 * „Gross Victor” „Foto-Sport”, str. Domnească 43 * „Lux” Bendenshon, str. Berthelot 43 * „Renbrant” Feirştein O., str. Berthelot 23 * „Renbrant” Centrala, str. Domnească 62 * „Splendid” S. Maier, str. Brăilei 35 * „Universala” Chiriacopol N., str. Berthelot 42.

Virgil Guruianu

* lucrare întocmită și redactată de Radu Volbură, ziarist și publicist, prezentă în colecțiile Bibliotecii „V.A. Urechia”

Introducere în lumea cristalelor (II)

Obiceiul de a purta pietre caracteristice lunilor a devenit popular abia în secolul al XVIII-lea, în Polonia, de unde s-a răspândit în Europa și apoi în toată lumea. Pietrele prețioase și se-

Berbec, ametistul, rubinul și diamantul, pentru Capricorn, onixul alb. Acestea, purtate în bijuterii pe mâna stângă sau la gât, cât mai aproape de plexul soarelui, le pot trezi, stimula sau atra-

ge energiile pozitive. Un cuarț de dimensiuni mari, purificat corespunzător, purtat în permanență la gât într-un săculeț din material textil natural, sau un cristal care să protejeze casa, așezat într-un loc de cinste, unde să nu aibă acces mâinile străine, îi pot încărca cu energie pozitive.

miprețioase posedă, totodată, virtuți extraordinare. Inconvenientul major în cazul lor este prețul care nu permite, din nefericire, oricui să-și adapteze nevoilor sale piatra prețioasă a cărei valoare îi este benefică. Dacă nativilor din Balanță, de exemplu, este caracteristic diamantul sau opalul, pentru

vă pe proprietarii acestuia. Cristalele înmagazinează în ele nu numai energii nebănuite, atât pozitive cât și negative, ci și o întreagă istorie minerală, menită acum să ofere omului care își pune încrederea în puterile sale acea fărămă de eternitate pe care mineralele o ascund în ele.

După lupte seculare care au durat câțiva ani, mi-am dat seama de ce măturătorii umblă cu, firește, măturoaiele alea adulte după ei: să se apere de maidanezi!

Români din România

Mibai Costache

redactie@viata-libera.ro

*Premierul Tăriceanu se ține încă bine și a declarat că nu vrea să joace după cum îi cântă Băsescu. Nu-ș de ce dar eu mă tem că Băsescu ar putea să facă playback după Bush. *Senzațional! Cică Becali a cumpărat o fabrică de gloanțe, dar acum stă să o piardă că nu a făcut nicio investiție mai acătării. Auzi... Becali... fabrică de gloanțe... era oarecum logic. S-o fi plictisit de petardele de la Steaua. *Pe ce mai dă Becali banii - închiriază elicoptere ca să ajungă mai repede la sinistrați. La naiba, înseamnă că Maybachul ăla chiar nu zboară. Sau nu i-a găsit Gigi în bord butonul pentru decolare. *Mai mult decât șocant: telenovela „Lacrimi de iubire” se face film. Film, nene, de cinema. Uraa! Măcar așa să mai plece fanele de-acasă. Da' vedem și noi, la toamnă, ceva fotbal la televizor. Da' nu toată lumea va aprecia. Că vor să fie ca la televizor, cu pauze pentru reclame. *Vești bune - Nicolaie Văcăroiu lucrează chiar și-n vacanță parlamentară. Căci știm bine - senatorii au luat vacan-

ță, chelnerii nu. Și oricum, la Senat, chiar dacă e vacanță, e la fel de liniște ca în sesiunea parlamentară. *Mai nou s-a inventat un tratament cu ultrasunete care mai dă jos din burțile bărbaților. Ultrasunete care vasăzică... hmmm... cred că e vorba de țipetele amantelor îngrozite. *Anunț medical - cine vrea să slăbească fără efort să facă împachetări cu nisip. Corect - că ați văzut ce-au mai slăbit dinozaurii ăia. Numai oasele au rămas din ei. Și-aveau chiar zeci de tone! *Fază - ca să scape de maidanezi, bucu-reștenii îi duc și-i mai abandonează o dată, pe Valea Prahovei, prin stațiuni. Nu cred că ăsta este scopul. Poate vor să plece-n concediu cu tot cu maidanezi, să se simtă ca acasă. *În zilele de caniculă, ape-lurile la ambulanță aproape că s-au dublat. Au căzut oameni pe stradă din cauza căldurii. Foarte rău! Din cauza caniculei, oamenii se fac umbre - merg târâș sau se sprijină de ziduri. *Să trăiască! Poliția Română își dotează unitățile de la țară cu Dacia Logan. Vreo 2.000 de bucăți. Mi se pare nor-

mal. Așa e fair play: tre' să aibă și infractorii șansa lor. *Absolut șocant - Adrian Păunescu a cerut ca la Senat să se facă măsurători de mediu ca să vadă dacă nu cumva există risc de „radiere luminoasă cu acțiune retiniană”. Păi, după mîntea mea, nu e niciun risc să te doară ochii de la lumină. Mai ales dacă dormi în plen. *Studiu mondial - infertilitatea este provocată și de cosmetice. Nu mă mir. Mai circulau niște legende cu tubul de spray. *Răvășitor - pe manelele din Suceava au fost interzise microbuzele. Pardon. Pe microbuzele din Suceava au fost interzise manelele. Că șoferii se luau după maneliști „fără număr, fără număr” și nu își mai înmatriculau mașinile. *În curtea unui ieșean au fost găsite 106 proiectile nemțești rămase acolo din Al Doilea Război Mondial. Nemții... ce oameni... proiectilele le-au lăsat dar niște mașini, niște portofele, ceva?! *Chestie - producătorii autohtoni de cosmetice vor investi mai mult în promovare, pentru că străinii deja le-au luat fața. La propriu. Că

pentru asta se bat producătorii de cosmetice, pe fețele consumatoarelor. Măi români... e loc pe piață pentru toți producătorii de cosmetice din lumea largă. Totul e să n-o mai credem pe aia cu „româncele-s frumoase”. *Alt standard UE - ambulanțele vor circula numai 150.000 de kilometri. Doamne ajută! Unde nu găsim noi atâția bani pentru benzină?! *În spitalele din Mehedinți e criză de ser antiviperin. Haideți totuși să privim și partea bună a știrii - în Mehedinți sunt spitale. *Observație - mortalitatea maternală din România este de 4 ori mai mare decât în UE. În sfârșit, un domeniu în care i-am depășit pe sclifosiții ăștia de occidentali! *Treaba de la Iași - tramvaiele vor fi dotate cu un fel de cutii negre, cam ca la avioane. Păi în cazul ăsta ar trebui să bage și stewardese, că parașute se pare că sunt destule pentru toată lumea. *Când erau studenți: - Adrian Năstase. L-au prins milițienii cu părul lung și l-au pus să se tundă. Mda. Chiar și-atunci, Adrian Năstase avea o problemă de imagine. - Gyorgy

Frunta mergea la bere cu profesorii. Frumos. Pe vremea aia, profesorii își permiteau câte o bere din salariu. Acum, e nevoie de drepturi de autor pentru o carte plagiată. - Daciana Sârbu a fost restanțieră la Iorgovan. Acum nu pică decât la Ponta. - Mihail Hărdău mergea des cu nașul. Clar. Trebuia făcut ministru, dar la Transporturi. - Emil Boc a sărit pe geam, din căminul de fete, să nu îl prindă razia. Deci de aia a supraviețuit când a căzut la Gheorghe, că avea antrenament. Dar am și eu o întrebare: a sărit el sau l-au aruncat fetele?! Oricum, încă de atunci Emil Boc s-a obișnuit cu zborurile dese. *Abia acum s-a aflat că în 2004, aproape 200.000 de români au migrat spre Europa. Mda. În 2004, plecau românii la Paris că nu era cursă directă spre Congo. *În trei sferturi din șantierele de construcții din Harghita se muncește la negru. În alte trei sferturi se muncește la un-gur și peste tot se fură.

Ce să nu faci când îți amenajezi apartamentul (II)

Greșit: Să îți aranjezi mobila în așa fel încât centrul încăperii să fie cât mai liber posibil, iar pereții să fie „înșeași” cu elemente de mobilier...

Greșit: Să așezi câte o veioză pe fiecare măsuță și să crezi că în acest fel te-ai „achitat” cu succes de tot ceea ce înseamnă iluminatul locuinței. Dacă vrei să citești, poți oricând

să îți muți scaunul mai aproape de veioză...

Greșit: Să folosești toate piesele de mobilier și toate accesoriile pe care le ai. Nu trebuie să ții nimic ascuns sau depozitat undeva, departe de privirile persoanelor care îți vin în vizită!...

Greșit: Să nu arunci nimic. Apartamentul tău va fi mult mai

confortabil și va lăsa senzația unui spațiu familiar dacă ai tone de reviste depozitate pe măsuță și/sau sub scaune și dacă ai rafturi întregi „împânzite” cu suveniruri colecționate de prin toate locurile și țările prin care ai călătorit...

Greșit: Să nu fii restricționată de principiile designului interior. Pur și simplu... urmează-ți instinctul și fă tot ceea ce îți trece prin cap. Vezi apoi dacă spațiul se mai încadrează în limitele bunului gust... Dacă ai de gând să urmezi vreunul dintre pașii menționați mai sus, cu siguranță te va aștepta un dezastru în materie de design interior... Nu doar că îți vei pierde timpul refăcând totul, dar mai mult ca sigur că vei fi nevoită să investești și mai mult, cel mai probabil apelând la sfatul și consilierea unui specialist. De data aceasta lucrând după reguli și planuri! Nu am spus niciodată că nu este bine să ții cont și de imaginația și gusturile proprii, dar uneori este bine să ți le înfrânezi, recurgând la soluții decente și de bun-simț.

Un loc de refugiu

Este locul în care pregătim mese copioase, în care spălăm vase, luăm o gustare, depozităm alimente, un loc al discuțiilor și al întâlnirilor amicale, la un “pahar de vorbă”, despre experiențele minunate sau mai puțin plăcute pe care le trăim în fiecare zi... Ai ghicit? Este vorba despre cea mai îndrăgită încăpere a gospodinelor, bucătăria... În fiecare locuință, bucătăria este una dintre cele mai frecventate camere. De către toți membrii familiei și nu doar în preajma meselor principale ale zilei. Tocmai de aceea decorarea acestei încăperi

necesită foarte multă atenție din partea noastră. Transformarea sa într-unul dintre punctele focale ale întregii locuințe reprezintă un pas esențial. În principal, vrem ca bucătăria noastră să fie decorată în funcție de tendințele actuale ale designului interior, să corespundă din punct de vedere estetic și funcțional standarde-

lor noastre. Având în vedere că ne petrecem din ce în ce mai mult timp acasă, este important să încercăm să ne simțim bine în acest spațiu, nu? Pe lângă avantajele sale imediate și evidente, redecorarea bucătăriei este, de asemenea, o investiție serioasă

și... solidă. În fapt, renovarea bucătăriei, așa cum se întâmplă și în cazul camerei de baie, reprezintă unul dintre cele mai profitabile proiecte. Se estimează că 75 la sută din costul acestor amenajări se recuperează în momentul vânzării proprietății respective.

(va urma)

Ghivece, jardiniere și suporturi pentru flori (III)

Pentru plantele foarte mari se folosesc un fel de hârdae din scândură care le vor oferi suficient spațiu de dezvoltare rădăcinilor. Puteți folosi și vase de tip mască din metal, ceramică, lemn sau plastic cu rol decorativ. În ele se pun ghivecele cu plante, iar spațiul liber se umple cu turbă, pietriș sau argilă expandată care vor păstra constantă umiditatea solului. Este recomandat ca acest vas mască să permită așezarea la bază a unui strat de pietriș. Jardinierele sunt niște vase rectangulare din plastic, lemn, ceramică sau fier în care se pot asocia mai multe plante pentru un efect estetic deosebit. Jardinierele cu rotile sunt

avută și la jardiniere, în privința soluției și pietrișului de la bază, precum și a scurgerii excesului de apă. Plantele foarte pretențioase precum bromeliile și orhideele pot fi cultivate în vitrine speciale. Aceste vitrine dispun de sisteme complicate de iluminare, aerisire și de menținere a temperaturii astfel încât aceste plante extraordinare să se poată dezvolta în condiții optime. Ghivecele suspendate sunt destinate speciilor pletoase precum Pelargonium peltatum și Gynura aurantiaca. Bolurile de sticlă transparentă oferă posibilitatea amenajării unei grădini în miniatură, dar numai unele specii pot fi astfel folosite: Peperomia, Pilea, Adiantum etc.

foarte practice în locuință pentru că ele pot fi mutate fără efort într-un loc mai potrivit. Deși jardinierele au lungimi de la 25 la 100 cm, recomandate sunt cele mai mici. Aceeași grijă ca și în cazul ghivecelor trebuie

O plantă pentru produse cosmetice

Aloe este o plantă a cărei înălțime variază de la 10 la 100 cm și care prezintă modificări morfologice asemănătoare cactușilor. Are frunze groase protejate de un strat ceros care le împiedică să piardă apa prin transpirație. Se cultivă și se înmulțesc ușor, formând adevărate «colecții decorative». Frunzele cu nuanțe albastrui, succulente și cu ghimpi pe margine, apar în vârfurile lăstarilor. Inflorescențele sunt bogate, de culoare roșu-coral. Plantele succulente cresc încet și încep să înflorească după 2-4 ani de la plantare. Au mare nevoie de lumină, de aceea ele trebuie așezate la fereastră (de preferat la cele poziționate către sud). Vara e bine să ținem plantele în balcon sau grădină, sub lumina soarelui și la căldură. Iarna poate să fie răcoare în camera în care ținem plantele, dar neapărat să fie lumină. Temperatura din cameră și umiditatea scăzută impune plantei o perioadă de repaos. Nerespectarea acestor

repaos duce la lipsa florilor. Udarea plantelor se produce doar atunci când pământul de la rădăcină este uscat. Excesul de apă, mai ales iarna, poate

duce la distrugerea plantei. Aerisirea spațiului în care sunt ținute plantele este și ea importantă, dar fiți atenți ca iarna să nu se producă curenți de aer. Pământul în care se cultivă

plantele trebuie să fie suficient de poros și cu reacție neutră. Combinația preferată de sol este: pământ de frunze, turbă fibroasă și nisip. Recomandat este ca ghiveciul în care se află planta să aibă găuri de scurgere pentru apa suplimentară. Înmulțirea se face prin butași în perioada mai-iunie. Butașii se plantează la doi cm adâncime în pământ nisipos și sunt ținuți la căldură și umbră câteva zile. Mutarea în ghivece se face după apariția rădăcinilor. Nu trebuie omisă curățirea frunzelor de praf cu o pensulă care să nu afecteze planta. Îngrășămintele se folosesc rar și în cantități mici. Această familie de plante este rezistentă la boli și dăunători, dar neglijența poate duce la micoză (mucegai cenușiu) sau la invadarea plantelor de către păduchi țestoși sau păianjeni roșii. Plantele atacate se tratează cu pesticide. Din aloe se extrag substanțe folosite adesea în industria produselor cosmetice sau medicamentose.

OCARTE PENTRU FIECARE / Nicolae C. Nicolescu:

Șefii de stat și de guvern ai României

27 ianuarie 1941-23 august 1944

Ion Antonescu (2)

În intervenția anterioară au fost prezentate, succint, evenimentele ce s-au derulat în primele două mandate ale generalului Ion Antonescu de conducător al statului și președinte al Executivului (4-14 septembrie 1940; 14 septembrie 1940 - 27 ianuarie 1941). Ultimul mandat de Președinte al Consiliului de Miniștri: 27 ianuarie 1941 - 23 august 1944, Ion Antonescu și-l exercită în fruntea unui guvern format exclusiv din militari și tehnicieni (întrucât P.N.Ț. și P.N.L. au refuzat propunerea Generalului de a forma un guvern de uniune națională, după înăbușirea rebeliunii legionare). Acest guvern inițiază câteva măsuri vizând asigurarea ordinii și securității publice și a unei administrații eficiente: Decretul din 5 februarie 1941, care prevedea pedepse severe împotriva celor ce tulbură ordinea publică, interzice înființarea de organizații poli-

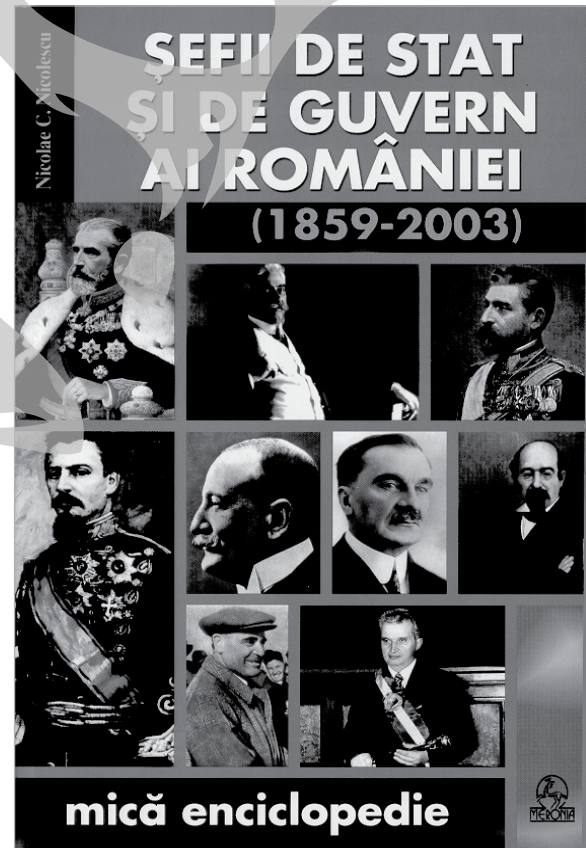

tice, religioase sau culturale fără acordul guvernului, adunările publice, indiferent de mărimea lor și conjunctura de manifestare, fiind considerate subversive; Decretul din 18 februarie 1941 privind militarizarea tuturor instituțiilor și întreprinderilor de importanță deosebită, de stat și particulare, ori de câte ori „interesele superioare ale statului o cer”; Decretul-Lege din 13 martie 1941 pentru mobilizarea agricolă a tuturor locuitorilor valizi de la 12 ani în sus; Decretul-Lege din 2 octombrie 1941 privitor la regimul muncii în timp de război. Antisemitismul practicat de regimul antonescian s-a întemeiat, în tot timpul războiului pe

considerente tactice și economice. El s-a concretizat pe diverse planuri și a îmbrăcat mai multe forme de manifestare. Politica de românizare a vieții economice, prin care se urmărea „înlăturarea treptată a străinilor din economia românească” și înlocuirea lor prin „români etnici” s-a concretizat prin Decretul-Lege din 5 octombrie 1940 pentru trecerea proprietăților rurale evreiești în patrimoniul statului, fără niciun fel de excepție, prin decretele de expropriere a iazurilor, fânețelor, pădurilor, morilor, teascurilor, instalațiilor pentru industria forestieră, a transporturilor pe râuri, a brutăriilor, instalațiilor de prelucrat mase făinoase, a fabricilor de produse și subproduse medicamentoase etc. deținute de evrei. Concomitent s-a trecut și la pregătirea românizării bunurilor urbane (octombrie 1940) prin identificarea și nominalizarea proprietăților de acțiuni. La 27 martie 1941 s-a decretat trecerea imobilelor urbane evreiești în patrimoniul statului și oprirea evreilor de a dobândi proprietăți similare sau anumite drepturi reale asupra acestor imobile, cu unele excepții. Exproprierea se făcea contra unei indemnizații plătite de Centrul Național de Românizare, iar exploatarea și valorificarea acestor bunuri urma să se facă, într-o primă fază, prin arendarea sau închirierea lor românilor etnici, urmând ca soluția definitivă să fie atribuirea lor prin vânzarea la licitație. Românizarea capitalului evreiesc mobilier s-a realizat printr-o „politică fiscală adecvată”. La 12 noiembrie 1940 se promulgă un Decret-Lege pentru românizarea personalului din întreprinderi potrivit căruia acestea fiind obligate să concedieze salariații evrei până la 31 decembrie 1941 și să angajeze în locul lor români. Prin Decretul din 5 octombrie 1940 se prevedea excluderea din școlile românești de toate gradele și categoriile, de stat și particulare, precum și din școlile celorlalte minorități naționale de rit creștin, a tuturor cetățenilor (personal didactic, administrativ, elevi) născuți din părinți evrei sau numai din tată evreu. Prin Decretul-Lege din 5 decembrie 1940 relativ la statutul militar al evreilor (completat prin regulamentul din 14 iulie 1941), cetățenii de naționalitate evreiască de sex bărbătesc, între

18 și 50 de ani sunt excluși de la satisfacerea serviciului militar și obligați la plata unor taxe militare și prestarea muncii de folos obștesc (în noiembrie 1941 s-a hotărât ca obligația evreilor de a presta muncă de folos obștesc să poată fi răscumpărată contra unei taxe). Guvernul militar antonescian constituit la 27 iunie 1941, după înlăturarea rebeliunii legionare, a reafirmat intenția de a continua politica de purificare a etniei evreiești, dar a luat măsuri pentru curmarea „inițiativei individuale” (masacre, crime, jafuri), mergând până la pronunțarea unor pedepse capitale împotriva celor ce nesocoteau legile țării. După eliberarea Basarabiei și nordului Bucovinei și după instituirea administrației civile românești în teritoriul dintre Nistru și Bug - Transnistria (19 august 1941 - 29 ianuarie 1944) a început deportarea evreilor din Basarabia și nordul Bucovinei în Transnistria - justificată de autoritățile române prin comportamentul agresiv și jignitor al unei părți a comunității evreiești din aceste teritorii față de armată, administrație și populație românească în timpul invaziei sovietice din 1940 în teritoriile amintite, precum și prin constituirea, în timpul ofensivei româno-germane pentru eliberarea provinciilor de peste Prut, a unor bande teroriste evreiești și rețele de sabotaj și spionaj care acționau atât pe front, cât și în spatele frontului.

În ciuda repetatelor presiuni ale Germaniei ca toți evreii din România să fie ridicați și puși la dispoziția Reichului pentru a fi uciși în lagărele de exterminare din Polonia, Ion Antonescu a rămas ferm în atitudinea sa de a nu permite nașiștilor să-i extermine pe evreii din România (peste 292.000, din 333.000 de evrei existenți în România au rămas în viață ca urmare a deciziei mareșalului, de a nu pune în aplicare „soluția finală” a autorităților naziste). Mai mult, autoritățile și cetățenii români au contribuit la salvarea vieții unor evrei din partea de nord a Transilvaniei (aflată sub ocupația hitlerist-hortistă) ajutându-i să treacă linia de demarcație în România. În anii celui de-al Doilea Război Mondial, România a fost singurul stat din blocul celor aflate sub hegemonia Reichului care a permis evreilor din țară să emigreze în Palestina, sprijinind, în același timp, mulți evrei din Polonia, Ungaria și Slovacia, să emigreze,

tranzitând teritoriul României. La întâlnirea Hitler-Antonescu de la München (12 iunie 1941), Antonescu a dat asigurări că România va participa economic și militar la războiul împotriva Uniunii Sovietice pentru recuperarea teritoriilor anexate de URSS, la 28 iunie 1940. La câteva ore de la atacarea prin surprindere a URSS de către Germania (22 iunie 1941), Antonescu proclamă începerea „războiului sfânt” pentru eliberarea Basarabiei și nordului Bucovinei, operațiune militară încheiată după 33 de zile (26 iulie 1941). Solicitat de Hitler, la 27 iulie 1941, Antonescu consimte colaborarea militară dincolo de Nistru, convins fiind că Reichul va obține anularea „Arbitrajului de la Viena”; această hotărâre a pus România în stare de beligeranță, în principal cu Marea Britanie și SUA. După catastrofa militară de la Stalingrad, dar mai ales după marea bătălie de la Kursk (1943), mareșalul Antonescu a înțeles că Germania a pierdut inițiativa strategică și nu mai este capabilă să înfrângă URSS. În acest context, a dat mână liberă vicepreședintelui Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Străine, Mihai Antonescu, să-i contacteze pe reprezentanții Washingtonului și Londrei, inclusiv ai Moscovei, în vederea stabilirii condițiilor de armistițiu. După începerea ofensivei sovietice în zona Iași-Chișinău (20-23 august 1944) se încheie un acord între delegații opoziției și cei ai mareșalului Antonescu ca retra-

gerea României din Axă să aibă loc în condițiile menținerii mareșalului la conducerea țării și la comanda armatei române. În dimineața zilei de 23 august 1944, Ion Antonescu cere o audiență regelui Mihai, în timpul căreia se arată dispus să semneze armistițiul numai după stabilirea frontului și obținerea, în prealabil, a acordului lui Hitler. În aceste condiții Regele îl destituie pe mareșal din funcția de conducător al statului, ordonă arestarea lui și a colaboratorului său apropiat, Mihai Antonescu, care l-a însoțit în audiență. În după-amiaza zilei de 24 august 1944, mareșalul Ion Antonescu, împreună cu ceilalți foști demnitari, arestați la Palat, este transferat de către un commando comunist la o locuință secretă a PCR (din cartierul Vatra Luminoasă), de unde sunt preluați de militari sovietici și duși la Moscova, unde sunt anchetați (1944-1946). Trimiși la București (aprilie 1946) pentru a fi judecați de către „Tribunalul Poporului”, în urma procesului care a durat de la 6 la 17 mai 1946 și sentinței „Tribunalului Poporului”, mareșalul Ion Antonescu, împreună cu trei demnitari ai săi: Mihai Antonescu, Constantin (Picki) Z. Vasiliu și Gheorghe Alexianu, este executat prin împușcare în „Valea Piersicilor” de lângă penitenciarul Jilava, iar trupul său incinerat.

Virgil Guruianu

Destine de altădată

Doi prieteni la ziarul „Poșta”: Ressu și Pacu

Ziaristul George Munteanu scria la 1937, în „Presa, politica și comerțul gălățean 1858 - 1900” că, la 17 iulie 1880, un comitet compus din avocatul Constantin Ressu, profesorul Moise N. Pacu și alți câțiva, a întemeiat ziarul **Poșta**, „redactat în special de primii doi membri din comitet.” Cotidianul a apărut până în 15 octombrie 1885. Avocatul Constantin A. Ressu, părintele pictorului Camil Ressu, este uitat astăzi. Deși a fost ales de patru ori primar: în 1886 - 1887, când era în opoziție, 1888 - 1890, 1890 - 1891 și 1894 - 1895. Scrie tot Munteanu: „Modernizarea orașului a început-o primarul conservator C. Ressu, care a pavat str. Domnească și strada Mare, a plantat teii, a mărit și înfrumusețat grădina publică și a introdus iluminatul cu gaz. După aceea a urmat o serie întreagă de îmbunătățiri: s'au construit docurile și localul vamei, liceul «V. Alexandri», școalele primare și școala normală, reședința episcopală, etc.” Profesorul Moise N. Pacu a rămas, pentru cei care

„Pupila” lui Pacu, ucis de căpitanul Mănescu

În 1885, Pacu adresează o plângere regelui Carol I, la Sinaia, document reprodus în ziarul conservator „Poșta” de sâmbătă 6 iulie: „Cumnatul și pupila (minor aflat sub tutelă, n.red. V.L.) meu Petru Rosovici, elev al școlii de marină, aflat la Constanța pe bordul vasului «Mircea», a murit **ucis** în bătea de căpitanul Mănescu. Faptul este constat și probat. În numele legii și umanității cer dreptate de la Majestatea Voastră. M. Pacu prof.” Scrisoarea a fost trimisă și Ministerului de Război.

În ziarul din ziua anterioară era relatat, sub titlul „O crimă în armată”, drama copilului de 15 ani a cărui moarte, fără alte amănunte, fusese anunțată telegrafic familiei, pe 1 iulie. Autopsia și ancheta deschisă au arătat că băiatul murise în noaptea de 1 iulie, după ce fusese bătut cu manele (bețe din lemn sau metal, folosite la învârtirea cabestanului - vinci orizontal). Martor fusese pilotul vasului englez „Cockatrice”,

sorul George Mihăilescu, iar consilieri, alți fruntași ai urbei, printre care și Ressu. Aflăm de la ziaristul Munteanu că, dacă cei ieșiți victorioși în alegeri vorbeau despre alegeri cinstite și calme, învinșii reclamau însă... adevărate masacre; și unii, și alții exagerând... Mai notează ziaristul că, după trei luni de la victorie - când Mihăilescu deja nu mai era primar, mandatele primarilor fiind doar de câteva luni într-o politică mai frământată decât astăzi - ziarul publica (marți, 26 aprilie) un articol intitulat „Libertatea bătelor”, în care era incriminat prefectul C. Christodulo Cerchez: „Bătăuși înarmați cu ghioage plumbuite, stâlceau pe cetățeni în curțile localurilor de alegeri, pe străzi și chiar la domiciliu. Ziua de 24 Aprilie a fost o zi de doliu pentru gălățeni. Mulți locuitori, capi de familie sunt acoperiți de răni și zac pentru că au avut curajul opiniilor și n'au voit să voteze pentru candidații prefectului.” Bandle de bătăuși patronate de poliție au făcut ca libertatea alegerilor să fie... „asasinată” și „bătele singure au ales pe deputați în locul cetățenilor.” Ziarul vorbește de bătăi, schingiuri, chiar de crime, iar o seamă de avocați, printre care și Ressu, și-au luat sarcina „a urmări pe criminali înaintea justiției”.

Alegeri cu „pârâitul ciomegilor și focuri de revolver”

Câțiva ani mai târziu, Ressu, Mihăilescu, dar și George Robescu (primar în 1891 - 1892, avocat, proprietarul superbei clădiri

care este azi Palatul Copiilor) sunt inculpați, cu ocazia altor alegeri... pentru omor! „Interesant este că lupta în alegeri se dădea chiar între membrii organizațiilor din aceași nuanță, liberali (ca Mihăilescu, n.red. V.L.) sau conservatori (ca Ressu, n.red.V.L.)” Robescu scria că în timpul alegerilor „comunale și județene”, adică în orașul („comuna”) Galați și pentru Consiliul Județean, în care consilieri erau mulți reprezentanți ai comunelor, pe 11 mai 1887, alesul opoziției fusese bătut în dimineața de 12 mai, în plină stradă. „Alți bătăuși, cu o șleahță de gardiști (gardieni publici, n.red. V.L.), au ciomăgit în

curtea localului primăriei și în sală chiar pe d. profesor Moise N. Pacu, spărgându-i capul și rănindu-l grav pe corp. Un altul [,] d. Xenti, este de asemenea rănit. În sala primăriei nu se auzea decât pârâitul ciomegilor și focuri de revolver. (...) În urma acestor atrocități opoziția n[-]ja mai depus lista. D.C. Ressu este arestat. Numărul răniților și bătuților nu se știe. Între cetățeni e mare panică. S'a adus armata de linie și s'au blocat porțile localului. Femeile aleargă pe străzi spre a afla soarta bărbatilor lor.” Să fi fost chiar atât de grav? În „Telegrame”, și Caragiale descrie exagerările din presa vremii în astfel de cazuri... Oricum, un „gardist deghizat” era grav rănit, apoi moare, cei implicați fiind judecați. Senatorul C. Bușilă și avocatul M.N. Mihăilescu trimit o telegramă regelui, spunând că viața gălățenilor era în primejdie, „mulți cetățeni independenți sunt grav răniți și lipsiți de protecțiunea autorităților.” „C. Ressu a fost arestat și dus la închisoare între baionete de către 11 soldați”, ceea ce face Baroul gălățean să protesteze. În acele vremuri, foarte mulți primari și parlamentari erau avocați... Ressu fusese însărcinat să depună listele de candidați pentru oraș ale conservatorilor, dar fusese arestat. N. Istrate, care avea buletinele de vot pentru județ în momentul arestării, le-a trimis din arestul preventiv președintelui biroului electoral, cerând directorului închisorii să constate ora trimiterii. Cei de la birou „se uitau unul la altul nedumeriți, neștiind ce să facă cu buletinele opoziției. În fine spre a ieși din încurcătură, biroul declară că buletinele au sosit „prea târziu”. Ressu, arestat, Pacu, rănit! Capii opoziției, în frunte cu Dumitru Brătianu, sosesc la Galați, urmași de „o delegație a întregii prese din București, spre a face o anchetă asupra infamiilor petrecute în ziua de 11 Mai.” Dumitru Brătianu își făcuse partid de opoziție după ce pierduse postul de ministru (ambasador) la Constantinopol pentru cea de premier și apoi i se luase și această

funcție, în favoarea fratelui său I.C. Brătianu.

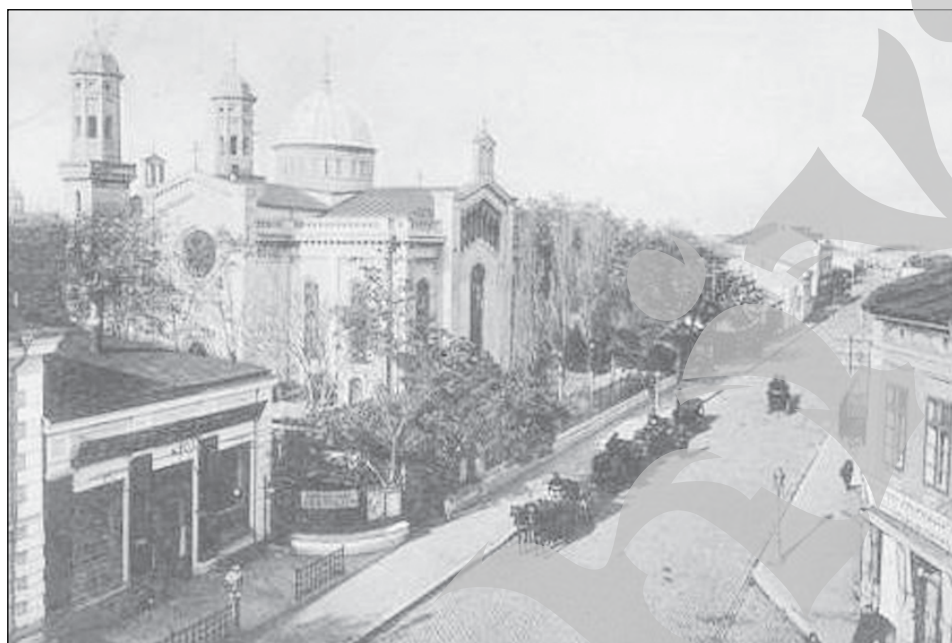
„Trăiască jurații din Brăila!”

Pe 17 decembrie 1887, peste 200 de inculpați (printre care Ressu, Robescu și Mihăilescu) și martori sunt aduși la judecată. Procesul a durat trei zile, fiind strămutat la Curtea cu jurați din Brăila. Acuzația: crimă. În încăierare, murise sergentul Dincă Stănică, despre care un martor spune că l-a auzit strigând: „Dați, mă, nu vă fie frică.” Procurorul general susținea că „o bandă în frunte cu C. Ressu, au venit înarmați cu revolvere și au atacat pe alegătorii, la care ei trebuiau să se apere cu bețișoarele lor”. „Bețișoare” - adică... băte! Ziarul „gubernamental” „Dunărea-de-jos” este adus ca probă a apărării „că însăși guvernamentalii onești au repudiat pe bandiții și ciomăgașii” de felul sergentului Stănică. Verdictul a fost: nevinovați. „Multe ore după ce se terminase procesul se auzeau pe stradele Brăilei mii (oare chiar mii?, n.red. V.L.) de glasuri strigând: Trăiască jurații din Brăila, trăiască gălățenii.”

Din nou acuzați: de „trafic”

Și adaugă Munteanu: „Zece ani mai târziu, G.C. Robescu, C. Ressu și alții, primul prefectul județului, iar al doilea primarul Galaților, sunt arestați, judecați și condamnați de Tribunal, pentru că au traficat iluminatul orașului cu gaz.” Condamnări: Robescu - trei luni închisoare, 200 lei amendă (cât un salariu bun!). Ressu - șase luni, 200 lei. Procesul, judecat la Curtea de Apel Galați, a fost strămutat la Iași, unde acuzații au fost achitați. Din păcate, Ressu murise de curând și nu a mai apucat verdictul...

Victor Cilincă

citesc „bucoavne” colbuite, autorul „Cărții Județului Covurlui” - o primă monografie, din 1891, a jumătății de sud a actualului județ Galați; cealaltă parte fiind județul Tecuci.

Ressu a fost directorul ziarului „Poșta” și, cu toate că, după uzanțele vremii, nu semna editorialele, poate fi identificat după corespondențele sale din țară din timpul vacanțelor pe care și le lua, în ziar fiind anunțată ruta directorului. Moise Pacu este și mai discret. Amândoi aveau să sufere de pe urma politicii. Moise Pacu avea să trăiască însă și o cumplită dramă familială...

care urcase la bord. Băiatul voise doar să se facă util, conducându-l pe pilot fără să primească ordin pentru aceasta. Comandantului îi sărise țandăra, iar bătaia era pe acele vremuri o metodă de... instrucție în armată!

Alegeri cu... capul spart!

Moise Pacu se alesese cu capul spart la alegerile din 1883, iar directorul ziarului, Ressu, a fost chiar arestat. Ziarul liberal „Vocea Covurluiului” din 23 ianuarie menționa că alegerile au fost liniștite și libere, fiind ales primar chiar directorul ziarului liberal, profe-

Ia-ți rucsacul în spate!

Tabără de alpinism clasic

Tabăra de alpinism se adresează drumeților care doresc să învețe bine și corect elementele de cățărare și tehnica de coardă, absolut necesare pentru parcurgerea în siguranță a traseelor de alpinism clasic până în gradul 3A (în România, trasee gen văile de abrupt din Bucegi/Piatra Craiului sau crestele nordice din Făgăraș).

Programa taberei despre care vă informăm astăzi cuprinde, printre altele: rapelul și metode de improvizare a acestuia, filarea directă, indirectă și cu alte mijloace, elemente de cățărare liberă, depășirea obstacolelor specifice traseelor de alpinism clasic, managementul de grup... O combinație între teorie și practică, pe durata a cinci zile. Tabăra se încheie cu un test teoretic și practic de verificare a cunoștințelor dobândite.

Locația: Bucegi, abruptul prahovean, perioada: 20-24 septembrie 2006 (miercuri după-amiază înțelnirea - duminică după-amiază despărțirea)

Se asigură: echipamentul tehnic necesar, suport de curs, diploma de absolvire a stagiului, reduceri la achiziționarea de echipament tehnic specific, posibilitatea includerii ulterioare într-un program de ascensiuni colective.

Principalele atuuri ale taberei: experiența în instruire, acumulată în opt ani de activitate în domeniu, standard ridicat de securitate a activităților, instruire personalizată. Cost: 200 RON/persoană.

Pentru informații detaliate privind instructorii, programa stagiului și modul de desfășurare a taberei, puteți contacta direct organizatorul, la tel. 0745.33.50.25, 0722.76.92.73.

Ce spun participanții la edițiile precedente: „A fost exact ceea ce mi-am dorit, tabăra oferind teorie, practică și siguranță, într-un mediu destins și prietenos. Mi-ar fi plăcut să dureze mai mult. Mi-a deschis apetitul și pentru cursul de cățărare. Sunt surprins de cantitatea de informații practice care a fost pre-

zentată în scurt timp și consider că am asimilat mai mult decât mă așteptam.” (Paul Flore, Cluj Napoca, februarie 2006)

„Pasiunea mea este drumeția de munte, vara. Am urmărit la acest stagiou două obiective: să capăt cunoștințele specifice iernii și să văd dacă m-ar pasiona alpinismul tehnic, eventual cățărarea. Acum, la sfârșit, sunt extrem de mulțumit că am participat. Am aflat că partea tehnică nu mă atrage, dar mai ales am rămas cu foarte multe informații utile, din domenii diverse. Consider că a

fost un succes.” (Ștefan Pușcașu, București, februarie 2005).

Marian Anghel, ghid montan mari_anghel@yahoo.com

Tot românul are bani..

Bineînțeles, această afirmație ar putea trezi comentarii... pentru idei, opinii, sugestii, reclamații, vă rog frumos să îmi scrieți... dat fiind modul cum funcționează Poșta Română, probabil nu o să-mi fericesc sufletul și nici nu o să-mi bucur ochiul cu ale dumneavoastră scrieri... nicio problemă, mi-am "tras" adresă de mail... deci, cum ziceam cu înțelepciune, tot românul are bani. Și e timpul să introducem conceptul de "vacă"! Nu vi s-a aprins niciun beculeț, nu? PUȘCULIȚA, dragii mei! În cazul de față, o vacă grasă ce șade cu grație pe raftul de deasupra patului. Nu există reguli, indicații sau norme ce ar trebui respectate în cazul în care dețineți o VACĂ... un singur lucru ar trebui, totuși, să știți: vaca trebuie hrănită zilnic! Tot mărunțul de prin buzunare, poșetă, de pe jos, din bluții prietenului, restul de la alimentară, pardon, acum se zice supermarket, totul ajunge în vacă. O săptămână, o lună, un an, vaca mănâncă tot ce apucă. A nu se face niciodată economie când vine vorba despre bunăstarea mărețului animal. La sfârșitul perioadei de grație: the payback! Te supără șeful la serviciu? Ai probleme cu părinții? Te stresează perioada de examene? Răzbuună-te pe vacă! Omori doi iepuri dintr-o lovitură: nu numai că te eliberezi de durerile negative ce îți dau târcoale, dar obții și profit bănesc de pe urma acestui act de răzbuunăre! Sursele mele indică suma de 3.500.000 de lei vechi, adică 350 de lei noi, pentru cei mai șmecheri dintre noi, sumă adunată în 365 de zile de cei doi stăpâni ai animalului (un "el" și o "ea", unde "el" contribuie involuntar la îngrășarea bovinei, mirându-se constant de absența mărunțișului de prin buzunare). Ar însemna cam 300 de lei pe lună... nu te faci om cu banii ăștia, dar nu-i bai... Fiecare proprietar își poate lua o vacă mai mare sau mai mică, după posibilități și ambiții... dar dacă eu mi-am luat vacă, nu trebuie să faci și tu la fel... poți să îți iei porc, măgar, pisică, șoseță, cont personal... pușculiță să fie! Ei, și acum mâna sus cine crede în continuare că nu are bani!

Alina-Mihaela Dima

Ce înseamnă pentru noi soarele? Ce reprezintă el? Ce înseamnă aerul pentru noi? Deși e doar o simplă planetă, soarele inspiră multe persoane din jurul nostru. Pe unii dintre noi aș spune că îi caracterizează, căci vor, asemenea astrului, să fie mereu în centrul atenției, să strălucească. Pentru alții, soarele este cel care le dă o parte din puterea de a merge mai departe (așa cum răsar el, în fiecare zi mai arzător, mai

vesel, cu aceeași bucurie ar trebui să trăim și noi fiecare minut al existenței noastre). Pentru puțini dintre noi, soarele reprezintă îngerul nostru păzitor, căci el veghează toată viața asupra noastră... ne călăuzește

Filă de jurnal (LXVI)

Soarele și aerul

și ne arată calea cea luminoasă... Depindem, conștienți fiind, de aerul pe care îl respirăm în fiecare zi căci reprezintă sursa noastră de viață, însă pentru mulți oameni este și un ingredient esențial pen-

tru distracție, o cale de a ajunge la o anumită destinație. Puțini îl consideră „casă”, acel loc „în” care trăiesc, „în” care se dezvoltă...

Soarele și aerul înseamnă, de fapt, viață. Într-o mică sau, poate, mai mare măsură, unul depinde de celălalt. Fără cei doi noi nu am mai exista, iar acest lucru îl cunoaște fiecare viețuitoare de pe pământ.

Gabriel Vidu

Convalescență

Cum aș putea găsi o cale spre cer acum, când mi-am prins rădăcinile în vorbe goale? M-am încur-

cat într-un hățiu de zile din care nu reușesc să mă eliberez. Ajung să stau lângă mine și nu mă pot ajuta, cuprinsă de o lăncezeală în care știu că e periculos să mă complac. Îmi simt voința paralizată, iar imobilitatea devine aproape fizică; cu toate acestea, mă aștept. Mă strecor printre gândurile mele, mă furieș în spatele ochilor mei, ca să înțeleg ce văd.

Dacă aș începe să mă aprob mi-aș pierde definitiv urma. Mulțumirea de sine prețuiește ce e mai devalorizat în noi și nu găsește niciodată

ce avem cu adevărat de dat. O viață întregă ne modelăm după ceilalți, scăpând din vedere că ne depărtăm de la ceea ce am putea fi. De vreme ce fiecare om în parte este unic și irepetabil, cum poate crede cineva că parcursul lui de evoluție ar trebui adaptat, forțat să fie altcumva?

Căutând modele, privim în stângă și în dreapta dar uităm verticala. E trist să ai aripi și să nu vrei să zbori. Ca și păsările, nu reușim de la început, ba chiar cădem când credem că am învățat. Însă aripile târate prea mult se tocesc.

Cu tot calificativul de îndărătnică, prefer să pornesc unde și când decid eu și asta pentru că aleg să fiu eu însămi, indiferent de oameni și locuri. Întotdeauna falsurile au fost acceptate mai greu sau chiar

respinse, deci alternativa e riscantă. În jur este cam mult spectacol, vorbăria și-a câștigat destui adepți, așa că nu-ți rămâne decât să te întrebi dacă sinceritatea mai merită.

Revenind la problema ascensiunii, ce rămâne de făcut când timpul încorsetează și oamenii dezamăgesc, iar noi nu ne desprindem de comoditate și plictis? Continuăm convalescenți, insipizi, incolori, puțin surprinși că vremea trece totuși. Nimeni nu poate învinui pe un altul că forma sa finală nu corespunde așteptărilor. Toți devenim ceea ce vrem pentru că nicio alegere nu trece pe lângă noi, ci se face cu participarea personală totală.

Anamaria Pămînt

De câte ori mi se întâmplă să nu știu încotro să mă îndrept, mă opresc pentru câteva clipe din ceea ce fac și îmi ridic privirea spre cer. Era o vreme când îmi aminteam de cer numai atunci când ploua. Acum aș putea sta ore întregi uitându-mă la cer, chiar dacă e înnorat sau nu. El îmi oferă acea liniște pe care o pot interioriza, iar atunci când ploaia îmi izvorăște din ochi și pare a nu se mai opri, uneori e de-ajuns să mă uit în sus pentru a mă liniști.

Mă mai gândesc uneori la lecția aceea de la școală despre învelișul de aer al Pământului care se împarte în straturi... pe care nici acum

surprinzii un apus ca un vis frumos la sfârșitul unei zile încărcate sau atunci când vezi un curcubeu după o ploaie purificatoare de vară care

Bucata mea de cer

nu le știu, dar ale căror denumiri se termină în "sferă". Și îmi dau seama că niciun limbaj științific nu poate reda senzația aceea pe care o trăiești atunci când ai norocul să

parcă te spală de trecut, îți amintește de prezent și te duce cu gândul la viitorul pe care îl construiești cu fiecare azi în care reușești să uiți de ieri și de momentele neplăcute.

Atunci când privesc în sus pe fereastra camerei mele, îmi place să numesc priveliștea aceea „bucata mea de cer”, partea aceea de divinitate care parcă e numai a mea, care parcă e lăsată acolo pentru a-mi aminti că nimic nu e întâmplător pe lumea asta. Și aș vrea să am mereu puterea de a-mi ridica privirea spre cer atunci când nu știu încotro să mă îndrept.

Andreea Iancu

Drum

În sfârșit, picioarele îmi sunt eliberate de povara aerului condiționat și pășind pe asfalt se desfășoară cu căldura emanată de acesta. N-am crezut vreodată c-am să iubesc asfaltul fierbinte în miez de vară, așa cum n-am crezut c-am să implor din priviri cerul să dăruiască câteva picături de ploaie.

De când drumul spre casă mi-a devenit principală distracție nu mai număr minute, ci număr pași. Nu mă grăbește foamea, ci mă întârzie liniștea, mă-mbrățișează vântul și mă invită să valsăm împreună pe melodia cu care am dormit și cu care m-am trezit în gând.

M-așez simbolic pe o bancă, gândind că nu poate fi vorba de relaxare atât timp cât nu mă opresc din mers. Îmi imaginez că sunt unul dintre pescarii care

își petrec dimineața pe malul Dunării într-o liniște deplină. Îmi folosesc privirea pe post de undiță și mă scufund adânc în orice luciul de apă sperând să aflu acolo peștișorul fermecat care să-mi îndeplinească trei dorințe. E ciudat, pentru că de fiecare dată îmi aleg alte trei dorințe, astfel încât am o întreagă colecție, multiplu de trei. Probabil că dacă aș găsi vreodată acel peștișor auriu mi-aș dori, de trei ori, să nu trebuiască să-mi doresc nimic. Sau poate că l-aș dăruia cuiva care știe într-adevăr ce-și dorește.

Plec întocmai ca pescarul mândru de captură sa, așteptând ca cineva să-l oprească, să-l întrebe, să-i dea ocazia să povestească. Mă-ncrunt de supărare: nimeni! Și parcă simt c-am început să pierd din detalii, să pierd cuvinte-

le pregătite pentru cel ce-avea să întrebe...

Dar culorile tabloului pe care l-am imaginat se confundă cu nuanțele stridente ale realității. Peștișorul meu cel auriu a căpătat luciul metalizat al mașinilor care trec întruna.

Întrebarea vine ca o ghilotină: „Nu te supăra, știi cumva dacă drumul ăsta duce încolo?”. Vine de la un glumeț bine intenționat, încercând să mă readucă cu picioarele pe pământ. E un final de vis, știu bine. Un drum care se sfârșește nu pentru că am ajuns, sau pentru că s-a terminat, nici măcar pentru că nu mai am vreme. E același final hotărât de rutină.

Ana Beliu

Minutul de meditație

Am știut să răspund dragostei părinților mei?

Părinții, care cu dragoste și atenție, cu pricepere și răbdare își cresc, îngrijesc, educă și îndrumă copiii, lasă în memoria acestora amintiri de neuitat, împletite cu sentimente de profundă pietate și recunoștință, care nu pot fi exprimate prin cuvinte. Asemenea părinți înțeleg ce mare răspundere le revine în formarea caracterului și deprinderilor copiilor lor.

Asemenea părinți m-au crescut și pe mine. Și mama, și tata au știut să îmbine blândetea și duioșia cu fermitatea necesară unei dirijări raționale a educației mele. Abia după trecerea unui lung șir de ani mi-am dat seama că reușita s-a datorat, între altele, și faptului că în privința mea părinții nu procedau niciodată în pripă și luau hotărâri numai după o prealabilă chibzuire. Acest procedeu întărește încrederea copiilor în părinți.

Dar pentru educarea copiilor nu sunt suficiente numai dragostea

și atenția, priceperea și răbdarea. O foarte mare importanță o are exemplul vieții părinților în cadrul familiei lor. Afectiunea și înțelegerea reciprocă, sprijinul în momente dificile ale vieții, arta de a stăpâni și rezolva liniștit eventualele nepotriviri de opinie, cultul frumosului sub toate aspectele lui, ordinea și curățenia în locuință – toate acestea exercită o înrăurire adâncă asupra copiilor: le influențează mentalitatea, deprinderile, dar și raporturile pe care le stabilesc cu alți copii și cu persoane mature.

Părinții au creat acest climat favorabil dezvoltării mele. Îmi aduc aminte de viața liniștită, ponderată și plină de farmec pe care am trăit-o pe când eram copil și pe care abia acum, prin ochii unui om matur, o pot aprecia și prețui la justa valoare.

Desigur, au fost și părți mai puțin luminoase în perioada pe care am trăit-o alături de părinții mei.

Asemenea părți sunt inerente vieții și se manifestă într-un fel sau altul în orice familie. Dar dacă ele nu sunt esențiale și nu perturbă viața familiei, se șterg progresiv din memorie și se uită cu timpul.

Acum, când de mult am depășit vârsta copilăriei și a tineretii, când la rândul meu am crescut un copil și am devenit bunic, adesea îmi amintesc de părinții pe care i-am pierdut. În aceste momente, cu oarecare strângere de inimă, mă întreb: oare am știut să răspund părinților mei așa cum se cuvine la dragostea cu care m-au înconjurat și la eforturile și sacrificiile pe care le-au făcut ca să mă formeze ca om? Cred că aceste gânduri constituie fire invizibile, dar trăinice, care leagă o generație de generația precedentă și care ne determină să ne întrebăm dacă noi, la rândul nostru, am știut să facem pentru copiii noștri tot ce ar fi trebuit.

Constantin Gheorghe Marinescu

Galațiul din sufletul meu (IV)

Părăsesc târâmul dulciurilor și mă întorc la piața aceea mare desprinsă parcă din vechi stampe de epocă, situată de-o parte și de alta a liniei de tramvai. Prăvălii și dughene, băcăni și crășme, fiecare după specificul lor, așteptau să le treci pragul. De la intrare te izbeau mirosuri ameste-

cate, întrecute de duhoarea motorinei cu care se spălau podelele. Prăvăliile particularilor („La Casian”, „La Miron”) își trăiau ultimele clipe. Prea frumos și îmbietor miroseau a capitalism în putrefacție.

Cât privește țărâni, producătorii direcți, aceștia își expuneau marfa cam pe lângă Bufetul Cireșica. Îi recunoșteați după port, cu bundițe și căciuli chiar și în crucea verii, ca semn de prevedere sau ca semn de demnitate națională adânc înfiptă în inimile lor.

Cel mai mult mă impresionau mâinile lor, palmele lor, de o expresivita-

te rar întâlnită. Păreau decupate din anotimpuri: viguroase și fremătânde în primăvară, calde și aspre ca spicul verii, căușe cu rod în pragul toamnei. Noi, copiii, dădeam târcoale mai ales căruțelor cu fructe, pentru că sigur ne căpătam cu câteva mere sau pere vâratice scoase din adâncul fânului proaspăt în care erau ascunse. Marfa se vindea la cântar, cu strachina sau la bucată. Cel mai năstrușnic cântar mi s-a părut acela alcătuit dintr-o tijă cu ac indicator care avea la un capăt un singur taler, iar la celălalt o bilă grea, alămită.

(Va urma)

Prof. Ioana Stoian
Foto: din arhiva Costel Gheorghiu

Tranzit
prin adolescență

Târziu pentru iluzii, devreme pentru speranțe

Angela Ribinciuc
angela@viata-libera.ro

Elena Hogaș. „Am uitat să vă spun atunci/ dar vă spun acum/ în viitorul/ clipei în care nu veți înțelege/ aceste rânduri –/ eu ador, plâng, îmbrățișez/ sărut, doresc, mă las dorită,/ exist un Da și un Nu./ mor./ Dar nu îmi cereți să vă iubesc pe voi, Oamenii,/ pentru că/ eu ador, plâng, îmbrățișez,/ sărut, doresc, mă las dorită,/ exist un Da și un Nu,/ mor/ doar natura nu și consecințele ei.” (Discurs oficial).

Victoria Dicu. „Contactul dintre mine și tine este doar văzul.../ Fără imensitatea de trăiri și tertipuri/ pe care le știi deja/ Variații inocente de pendulă în așteptare.../ Caricaturi ce le vrem numite iubiri concrete/ pe care le știi deja/ Contactul dintre mine și noi este pasul.../ Eu la un metru, tu la o milă – distanțe/ pe care le știi deja/ Pătrundem lumi neștiute asemenea junglei virgine.../ Dar uităm că după descoperire mâinile,/ pe care le știm deja/ se șterg nu de noroi, ci de sânge.../ cu albul sufletului/ pe care-l știi deja/ Contactul dintre mine și tine suntem noi,/ ca două picături ce știu să se unească,/ pe care le știi deja/ Dar care a uitat să se găsească.../ Ca în trecutul pe care l-am uitat deja...” (“A vedea...”).

Adina Coșeru. „Pledez vinovat în fața universului. Tu, înger atât de frumos, de ce zbori prin acest târâm blestemat? Te vor ucide la fel de ușor cum și-au ucis trecutul, prezentul și viitorul. Nu e timp de secunde, ele sunt făcute pentru a fi numărate. Printre gene uscate, ochii pândesc clipa amară a existenței. E târziu pentru iluzii și devreme pentru speranțe. Gândul crud se izbește de zidul universului. De ce suntem neînțeleși de cei ce par să înțeleagă? Transformăm cu fiecare clipă răsăritul în apus, de parcă am fi nemulțumiți de ce a fost creat. Nerecunoscători, uităm sufletul și rănim trupul. Am devenit prizonierii unui prezent ciudat; ce înseamnă astăzi viața? Ei, cei ce urăsc teama, seamănă teamă în jur. Plâng lacrimile, urăsc ura, mint adevărul și port masca unui chip fericit.” (Gândul din ceață).

Ioana B. „Frântă și îngenunchată... așa mă aflu! E-atâta durere pe lume și-atat de puțin adevăr. Însă chiar și pentru puținul ăsta, merită să trăiesc. Înaintea ca printr-o ceață lăptoasă... chipuri estompate se izbesc de mine, schițez zâmbete palide, parcă am mai văzut undeva chipurile astea... dar eu nu chipuri caut... eu strig după suflete și inimi... Știu că-s undeva pe-aici... Doamne, de ce nu le găsești?... M-așez un pic, să prind puteri pentru clipa întâlnirii... cu o inimă, cu un suflet cu un caracter. Sper să nu mă fi rătăcit într-atât încât să nu le mai întâlnesc...”

E vacanță și poate că e timpul să ne amintim de noi. De când n-ați mai făcut un lucru simplu, un gest care să aducă zâmbetul cuiva drag?

Spațiul celor care nu mai sunt singuri

Tranzit și Angela pentru **Apate, Ange, Lord d'IF:** „Aniversare frumoasă, dragilor! La mulți ani, fiecăruia dintre voi!”

Valentina pentru **Tranzit și Angela:** „Salutări și promit că am să trec pe la redacție când ajung în Galați!”

Eagleman pentru **Tranzit:** „O să-mi fie dor de voi, deja îmi este!”

Eagleman pentru **Ana:** „Un sărut dulce meriți în fiecare zi.”

Dani pentru **Cipi:** „Omule, nu te schimba niciodată doar pentru a-i satisface pe unii și pe alții!”

Copila pentru **Poison și Bliss:** „Să vă meargă mereu bine! Vă pup!”

Klaudyu pentru **Tranzit:** „Bau!”

Sfaturi pentru o vară răcoroasă

La prima vedere, ți se poate părea cel puțin paradoxal. Doar ne aflăm în anotimpul cel mai călduros al anului. Tocmai din această cauză, sunt zile în care simți că te topești, că ți-e dor chiar de frigul iernii... Aceasta, în ciuda faptului că te hidratezi suficient și mănânci fructe și legume proaspete. Vestea bună este că există câteva remedii cu ajutorul cărora vei suporta mai ușor canicula din această perioadă. Tenul este destul de afectat de căldură și poate să transpire din abundență, chiar dacă folosești produse de îngrijire adecvate și nu uiți de „un praf” de pudră, care acționează ca o barieră împotriva transpirației. În aceste condiții, machiajul poate fi compromis, te ustură ochii și... ce să mai discutăm, ziua nu mai este atât de plăcută - cel puțin, până îți refaci machiajul. Pentru a obține, însă, o adevărată senzație de prospețime, prepară-ți singură o mască revigorantă pe bază de mentă. Nu este deloc dificil. Într-un castron, amestecă o linguriță de frunze de mentă pisate, cu o linguriță de ulei de migdale și o linguriță de miere de albine. După ce obții o pastă omo-

genă, aplică amestecul pe față, evitând zona ochilor. Lasă produsul să acționeze timp de zece minute, după care clătește-te cu apă caldă. În aceeași notă, ce-ar fi să-ți faci propriul spray răcoritor, pe bază de lămâie? Îți va conferi o plăcută senzație de prospețime întreaga zi. Este adevărat că necesită ceva mai mult efort în comparație cu masca despre care ți-am vorbit, dar și răsplata va fi pe măsură. Amestecă o linguriță de coajă de portocală rasă cu una de lămâie și adaugă trei lingurițe de votcă (da, ai citit bine). Pune produsul la păstrare timp de o săptămână, într-un loc întunecat și răcoros. După acest interval, strecoară-l și adaugă două cești de apă fiartă și răcită, zece lingurițe de ulei de mandarine și alte zece de ulei de portocală. Lasă-l la păstrare din nou, într-o sticlă, de data

aceasta pentru două săptămâni, agitând sticla în fiecare zi. În sfârșit, după trei săptămâni, pune amestecul într-un tub cu pulverizator și folosește-l, inclusiv pe față, ori de câte ori simți că transpiri sau că, pur și simplu, nu mai suporti căldura. Un ultim sfat se referă la păstrarea produselor de machiaj în frigider. Nu numai că vei avea o senzație unică de răcorire a tenului, dar își vor păstra proprietățile benefice mult mai bine decât dacă le-ai ține pe polița din baie.

Ai, într-adevăr, grijă de pielea ta?

Teoretic, știi că trebuie să ai grijă de pielea ta zilnic, indiferent de anotimp sau de cât de obosită ai fi. Practic, te ocupi de acest lucru. Și atunci, te-ai putea întreba, unde este problema? Ei bine, este vorba despre faptul că, oricât ne-ar plăcea acest lucru, nu toate obiceiurile noastre de îngrijire a feței sunt cu adevărat sănătoase. Iată câteva aspecte de care ar trebui să ții cont din acest punct de vedere.

Pentru îngrijirea epidermei din jurul ochilor, aplică

atât demachiant special, cât și cremă concepută special în acest scop (de fapt, ideal este un gel, pentru că are textura incomparabil mai ușoară, mai fluidă și prin urmare, mai ușor de aplicat). Gelul este în mod deosebit util în cazul în care te trezești dimineața cu ochii umflați și cearcănele sunt destul de pronunțate. Porii dilatați pot constitui o problemă destul de supărătoare, cauzele fiind multiple: deshidratarea, excesul de sebum și exfolierea insufi-

cientă. Vestea bună este că poți detecta foarte repede motivul apariției acestei neplăceri, mergând la dermatologie sau cerând sfatul unei cosmeticiene. Vestea mai puțin bună este că, în ciuda măsurilor pe care le vei lua, în foarte puține cazuri porii se închid. Ce-ți rămâne de făcut? Folosește o bază de machiaj „2 în 1”, care cuprinde atât pudră, cât și fond de ten, și care are o textură mată, fără a astupa porii. Diferența va fi remarcabilă.

O nouă geantă

Elena
 vă sfătuiește
 Cochetă și practică, geanta din material textil ne răsfăță ochiul prin diversitate. O puteți executa și singure reușind astfel să fiți în trend purtând unicate. Dacă aveți nevoie de un model încăpător, croiți din sac, doc, denim sau catifea o bandă lată de 15-20 cm care poate fi mai îngustă pe umăr. Lungimea în jur de doi metri. Dacă nu aveți bandă continuă, cusăturile se

maschează cu mărgelile. Mai aveți nevoie de două discuri cu diametrul de 35-40 cm sau elipse, sau dreptunghiuri și un fermoar. Pentru a avea un aspect plăcut e bine să fie captușită. Asamblați astfel: coaseți două treimi din circumferința fețelor de o parte și de alta a benzii late, iar pe treimea rămasă pentru gură coaseți fermoarul. Obțineți o geantă veselă de vară care

va fi purtată pe umăr după ce lipiți pe ea cu prenadez sau coaseți mulți nasturi foarte diferiți ca mărime și culoare. O mai puteți împodobi cu mărgelile mari și mici așezate aleatoriu sau după un model. Dacă vi se pare prea greu, folosiți decorațiunile pe o geantă mai veche.

Elena Mihailov

Colorează-ți vara! (II)

Relaxează-te! Poți face acest lucru adoptând o vestimentație în diferite nuanțe de verde. Această culoare este benefică pentru îmbunătățirea acuității

vizuale și pentru sistemul nervos. De asemenea, stimulează activitatea cerebrală și are efect de relaxare asupra ochiului. Prin urmare, dacă ești la serviciu și trebuie să susții o prezentare în fața unui client mai pretențios, ce-ar fi să te îmbraci cu o rochie sau un costum verde?

Tendențele actuale ne ajută să ne destindem. După culoarea verde, acum vorbim despre misteriosul albastru, despre care un psiholog american spune că este „culoarea contemplării”. Este recomandat ca la serviciu să ai cel puțin o piesă vestimentară albastră, pentru că în felul acesta te vei putea concentra mult mai bine. Dacă însă a sosit - în sfârșit - momentul mult așteptat al plecării în concediu, costumul de baie albastru este ideal.

Confortabil, prietenos și cald. Ne referim, desigur, la blajinul maro. Este o alternativă mult mai comodă pentru negru, iar în sezonul actual este foarte modern. Unul dintre marile avantaje ale acestei culori este că întotdeauna e elegant, fără a fi sobru, așa încât îl poți aborda atât la serviciu, cât și la o petrecere mai sofisticată. „Purtați maro și vă asigurați că sunteți luați în serios”, afirmă psihologii americani.

Produsele pe care le dorești!

vă recomandă

Reteta vedeta

Mâncare cu carne de porc și varză dulce

După atâtea mâncăruri ușoare, de vară, e timpul să încercați și ceva asortat cu carnea de porc. Varza cu carne, dacă e făcută și într-un vas de lut, poate fi un deliciu pentru întreaga familie.

Ingrediente: Piept de porc, ceapă, ulei, varză dulce, suc de roșii, 2-3 linguri de făină, 1 cană de smântână, boia dulce de ardei și sare.

Mod de preparare: Tăiem carnea în bucăți potrivite, îi dăm sare și o prăjim în ulei. O scoatem apoi într-o farfurie. În grăsimă rămasă călim ceapa, adăugăm varza tocată mărunt și bucățelele de carne. În alt vas, din suc de roșii, făină, smântână, sare și boia, pregătim un sos care se toarnă peste amestecul din cratiță. Se potrivește de sare și se lasă să fiarbă pe plită la foc potrivit, până când carnea devine fragedă.

T. Miron

Sex, droguri și rock and roll

Viata de poveste a lui Ozzy Osbourne în „Muzzak 2”

Dacă ar fi să privim din exterior viața artistului Jack Michael Osbourne, cunoscut publicului din întreaga lume ca Ozzy Osbourne, este simplu să emitem păreri cu privire la stilul său de viață! Aparițiile la MTV l-au transformat pe fondatorul curentului muzical heavy-metal într-un spot publicitar, în adevăratul sens al cuvântului, care vinde! De altfel, autorul cărții Miron Ghiu-Caia, vizibil subiectiv, găsește scuze pentru tendința lui Ozzy de a scandaliza în permanență audiența „Dacă nu ar fi stărnit încă de la început scandaluri în presă, probabil că nu ar fi reușit să-și transmită mesajul muzical”. Nimic mai adevărat! Muzica a fost dintotdeauna o industrie bazată pe principiul comercialului, iar Ozzy Osbourne

a înțeles încă de la început că trebuie să supraviețuiască! Povestea lui Ozzy nu pare a fi cu nimic diferită de cea a multor tineri de astăzi care luptă să răzbată într-o societate dură, unde cu greu poți să te impui, mai ales dacă situația financiară nu corespunde unui standard înalt!

În cartea lui Miron Ghiu-Caia, apărută la editura Humanitas, regăsim toate momentele importante din viața lui Ozzy Osbourne, de la copilăria zbuciumată când pentru a-și întreține familia trebuia să fure până la momentele de vârf când cotele popularității trupei „Black Sabbath” au crescut cu mult peste The Beatles sau Led Zeppelin. „Traectoria lui este fascinantă și, chiar dacă opririle au fost multe și brutale, Ozzy a știut

dintotdeauna să aleagă drumul cel bun” (aici suntem nelămuriți, ținând cont de faptul că autorul nu ezită să vorbească despre escapadele cu droguri, alcool și sex ale artistului, de-a lungul vieții sale).

Citind această carte, nu am putut să nu observ doza de subiectivism specifică unui fan înfocat, dar și subtilitatea cu care autorul ni-l prezintă pe Ozzy Osbourne ca fiind o victimă a industriei muzicale și, de ce nu, a propriei sale persoane. Ne-ar fi plăcut să tragem singuri concluzii, fără să fim influențați de părerea și concepțiile autorului în ceea ce privește un artist de geniu, pe numele său Jack Michael Osbourne!

Aura Dajbog

Alex Popa

„O carieră solo implică destul de multe lucruri: depui mai mult efort, atât pe scenă, cât și în studio.”

„Timpul pe care l-am petrecut în formația Heroin a reprezentat mai mult decât o experiență frumoasă, am ținut foarte mult la ea. Însă, la un moment dat, ne-am săturat amândoi de toate promisiunile care întârziu să se materializeze și am decis să luăm o pauză mai mică sau mai mare. Pot spune că ceea ce sunt acum, ceea ce am devenit, de fapt, îi datorez acestei trupe. A fost un început extraordinar și sper să continue în pofida acestei întreruperi”. Autorul acestor gânduri, Alexandru Popa, e unul dintre acei tineri care și-au propus să devină mai buni diferențindu-și activitatea. Datorită acestui fapt a inițiat, alături de DJ Umbra, un proiect solo menit să-i ofere o altă perspectivă asupra muzicii.

„Să cânt singur e o ambiție mai veche. Astfel îmi voi cunoaște mai bine limitele, voi încerca să conving publicul în privința importanței hip-hop-ului în viața fiecăruia dintre noi”, mărturisește **Kheops**. Alex recunoaște că libertatea de care se bucură acum se deosebește de cea pe care o avea în Heroin: „Munca

în echipă presupune mai multe aspecte. Vorbim de mai multe păreri și nu ai cum să renunți la opinia colegului sau a colegilor. O carieră solo implică destul de multe lucruri: depui mai mult efort, atât pe scenă, cât și în studio, ai mai multă independență referitor la deciziile luate. Nu pot spune că e mai bine decât într-o trupă, însă uneori nu ai altă alternativă și trebuie să faci altceva. E o provocare adevărată atât pentru mine, cât și pentru Răzvan. Mă ajută foarte mult în concerte cu platanele, prin scratch-uri.”

„Învăț foarte multe din această experiență: lucrez mai mult la piese și nu mă pripesc în anumite situații. Sper să reușesc”, conchide plin de speranțe tânărul.

Raluca Mihai

Oana (Româncuțze) - sirenă pentru o zi

Legendele spun că sirenele atrăgeau prin cântecele lor și ademeneau navigatorii în locuri periculoase. Oana - jumătatea brunetă a trupei Româncuțze - a fost zilele trecute o sirenă mai puțin periculoasă, ea atrăgând în timpul unei ședințe foto mai mulți pescari aflați în împrejurimi. Echipa care s-a ocupat de toate aranjamentele a găsit un golf retras de ochii lumii, perfect pentru o ședință foto senzuală. Cel puțin așa au crezut ei, căci în scurt timp de

la începerea ședinței, golful atrăgea ca un magnet diverși pescari care se aflau în zonă. „La început eram cu toții debusolați, căci nu ne așteptam să avem spectatori, iar atmosfera este foarte importantă pentru o ședință foto de acest gen, a declarat „sirena” Oana. Însă după ce le-am explicat despre ce este vorba și le-am dat autografe, au plecat de bună voie și ne-au lăsat să ne continuăm treaba în liniște”.

T. Miron

Vacanță fără frontiere

Temerarii

Dorin Bălănescu ne-a trimis pe adresa redacției două fotografii excelente realizate de curând în Munții Ciucaș - județul Prahova. Cea pe care v-o prezentăm astăzi se numește «Temerarii» și e cât se poate de

potrivită pentru rubrica noastră. Dacă nu ați mai fost la munte de mult, sperăm ca imaginea de astăzi să vă trezească pofta de ascensiuni.

Îi mulțumim lui Dorin și, când vom ajunge, la rândul nostru, acolo, îi vom transmite un gând de vacanță.

Ne puteți trimite prin poștă, pe adresa Redacția „Viața liberă”, strada Domnească nr.68, cod 800215 sau prin e-mail: angela@viata-libera.galati.ro o fotografie amuzantă sau, pur și simplu, frumoasă, pe care o vedeți cu drag atunci când vă este dor de vacanță. Nu uitați să menționați pe verso numele fotografiei și să precizați pe plic (sau în mesaj): Pentru concursul „Vacanță fără frontiere”. Cele mai reușite vor fi publicate. Toate fotografiile vor fi returnate.

Angela Ribinciuc

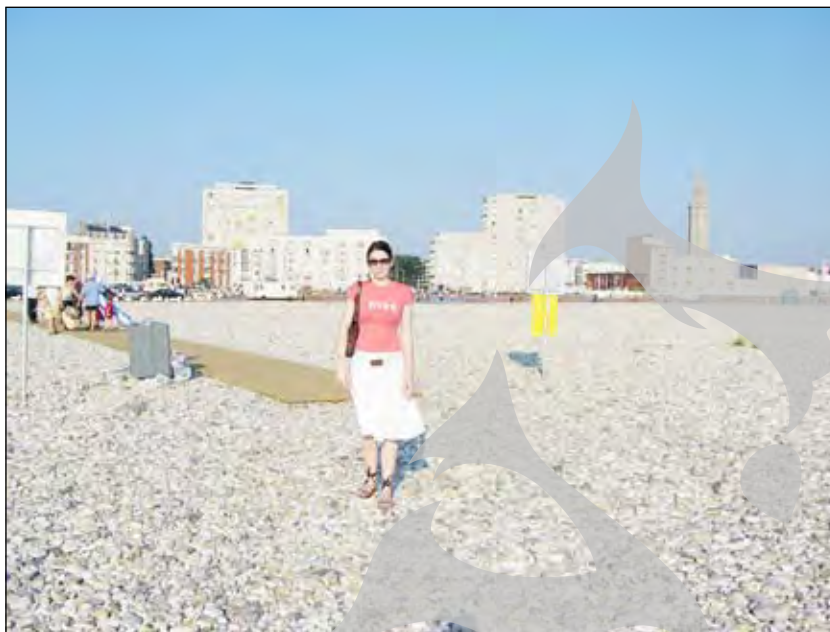

Purtător de cuvânt (al generației mele)

Lumea de peste graniță

Bună ziua, dragi purtători de cuvânt. Iată că de câteva zile am pășit cu aceeași pași în luna august. Mai sunt câteva luni și se termină și acest an. Ne grăbim să facem în așa fel încât la final să fim bucuroși în clipa bilanțului. Trebuie să ne plimbăm prin toată țara fără să ținem cont că o să intrăm în U.E. Să mergem la mare ca să „degustăm” nemuritoare manele. Și multe asemenea să-uri. Ar trebui, vorba unui om deștept, să ne trăim la maxim fiecare zi ca și când ar fi ultima din viața noastră de eroi. Iată că, după ceva vreme, **Dulcika** își aduce aminte de noi și ne trimite o nouă scrisoare. „Dragă «rubricuță», sper că nu m-ai uitat de când nu ți-am mai scris. Sunt Dulcika.” Nu uităm niciodată oamenii care au avut încredere în noi. „Am să-ți împărtășesc o vacanță de vis alături de ființa cea mai dragă. Mi-ai dat curajul și speranța că acea clipă va veni cândva. Pentru clipa mea de

fericire am lăsat în urmă locurile și multe alte persoane dragi sufletului meu. Lumea de peste graniță este total diferită de lumea noastră. Am avut ocazia să fac comparație între două lumi paralele. Pe celălalt «mal» se află o lume cu iluzii, cu multă singurătate, dar și cu multă putere de a te ridica ori de câte ori cazi. Ești un străin în lumea lor și nu-ți vei mai găsi locul niciodată. Nu poți vedea frumusețea din jurul tău din cauza timpului care înseamnă doar bani. În clipa ta de liniște, gândul îți zboară la locurile de acasă și lacrimile îți curg pe obraji. Este un sacrificiu prea mare singurătatea de acolo și puțini sunt cei care înțeleg. Te afli într-o junglă în care lupți mereu pentru a supraviețui și a învinge. Avem o țară frumoasă, dar nu știm s-o apreciem. Indiferent pe ce cărări te poartă destinul, nicăieri nu este mai bine ca acasă. Pe curând!” Îți mulțumim,

Dulcika, pentru sinceritate. Este total adevărat că avem o țară frumoasă, dar nu se poate generaliza atunci când afirmăm că nu știm să o apreciem. Oamenii care s-au plimbat în România noastră sunt convinși că au o părere cât se poate de bună. Se vor găsi întotdeauna, cu siguranță, și cârcotași care să afirme că avem o țară infectă, murdară, cu mulți țigani, cu multe manele. E-adevărat și că nu știm să apreciem natura. Nu-i înțelegem pe ecologiști. Când

mergem la mare, inevitabil, plătim intrarea într-o discotecă bengoasă, iar când mergem la munte, ne refugiem în căbanuță și tragem din țigară și bem (mai însetați ca niciodată). Din astfel de „activități” nu avem cum să descoperim că avem o țară frumoasă, pentru că nimeni nu mai are ochi pentru ea. Adresa „Vieții libere” este aceeași: str. Domnească, nr. 68. Numai bine, frumoșilor!

Daniel Lungu

Singurătatea nu este întotdeauna un fenomen ușor observabil. De la adolescenți și până la oamenii maturi, toți sunt integrați în grupuri sociale – de cele mai multe ori doar în aparență. Acești indivizi se relaxează împreună, își petrec timpul liber împreună însă, la un moment de criză, nu se bucură de un suport real din partea celorlalți. A fi singur printre ceilalți înseamnă a beneficia de o comuniune de suprafață, nereală. Compasiunea, empatia, sprijinul

necon condiționat lipsesc cu desăvârșire în zilele noastre și sărăcesc considerabil relațiile interumane. E foarte trist ca într-o mare de oameni să

Privită din acest punct de vedere, lumea e un loc sumbru, plin de indiferență, ură, individualism – și de aici rezultă tot mai mulți oameni

(cred că) se descurcă singuri și nu colaborează cu nimeni.

Îndemnul creștine – să ne amintim doar de atât de cunoscutul „lubește-ți aproapele!” - dacă ar fi aplicate, ar duce la fericirea individuală și, implicit, la fericirea societății, dar, din păcate, ele rămân la stadiul teoretic.

Oare societatea noastră va fi vreodată așa cum trebuie să fie o comunitate umană?

Maria Lorena Gâbu

Singur printre ceilalți

nu simți nevoia să oferi sprijin și să nu poți beneficia de sprijin necon condiționat. Indivizii au devenit reci, ipocriți (arată față de ceilalți ceea ce nu sunt cu adevărat).

aflați în dificultate.

Chiar dacă există pe ici, pe acolo, indivizi senzitivi și deschiși, aceștia se lovesc, la rândul lor, de „standardele” nou-apărute, de oameni care

Nu ai înțeles nimic și încă îți pare rău pentru tine, probabil te-ai fi uitat dacă nu făceai tâmpenia la care ai vrut să mă ai martor când nu am putut face altceva decât să strig:

Nu sări!!!... a fost ultimul lucru pe care l-ai auzit, tâmpitule, nedumerirea din privirea ta în timp ce cădeai e o mimică ștearsă și pe care

mea ca un sfredel, ți-ai ocupat locul în mine și ai stat acolo... cine ți-a dat dreptul să țin la tine și să pleci ca un netrebnic fără să îți pese că o să rămân singur aici, cu amintirile ce ar fi trebuit să le avem mai departe împreună, cine te-ai crezut tu în momentul în care ai luat decizia egoistă de a pleca? Aaaa, nu ți-a mai păsat, nu te interesa ce se va întâm-

Nu ai înțeles nimic (II)

aș vrea să o uit cât mai repede... ai rămas însă cu fața aia neghioabă care se micșora pe măsură ce te depărtați de mine fizic, în același timp înfigându-te în mintea mea ca un sfredel, ți-ai ocupat locul în mine și ai stat acolo... cine ți-a dat dreptul să țin la tine și să pleci ca un netrebnic fără să îți pese că o să rămân singur aici, cu amintirile ce ar fi trebuit să le avem mai departe împreună, cine te-ai crezut tu în momentul în care ai luat decizia egoistă de a pleca? Aaaa, nu ți-a mai păsat, nu te interesa ce se va întâm-

pla după, dar ce a fost în mintea aia a ta seacă, oare eu de câte ori nu mă săturasem de toți și de tine, și de mine, dar nu am plecat, am rămas aici să văd ce se va întâmpla mai departe... Mai ții minte ce îmi spuneai când te-a părăsit aia, că nu va mai fi nimeni pentru tine, după care ai cunoscut-o pe femeia pe care ai iubit-o și care te-a iubit încât ți-a născut un copil și care a rămas aici, fără nimic, fără tine, fără nicio explicație, cum ai putut să o lași pe ea singură?

stai fără nicio grijă, te urăsc tare de tot, nu mai zâmbi ca un idiot de acolo de sus unde te-ai cocoțat singur fără să îți dea nimeni voie... odată și odată o să ne întâlnim din nou și să te ferească cine o fi să te ferească să nu îmi dai niște explicații, măcar sterpe, dar să îmi zici ce dracu` a fost în capul tău atunci.

Să îmi răscumperi nopțile în care mă zvârcoleam ca un vierme cu tine în gând, să îmi spui de ce priveam toate pozele noastre zâmbet, fiecare prostie pe care o îndrugam în timp ce ne imortalizăm... da, mă, sunt trist că te-ai dus ca un fraier crezând că vei rămâne astfel nemuritor prin noi, nu îți permit să mă folosești în planul tău, nu vreau să te mai știu, nici nu te-am cunoscut, rămâi singur, nemuritorule!

Bogdan Grecu

Un colț de liniște

Motto: Nu crede în rațiunea celorlalți... pentru că sigur e mult mai greșită decât propriile tale visuri...

De ce la a mea lume nu poate ajunge niciodată soarele? De ce nu pot avea și eu mări liniștite, nu oceane involburate, cu furtuni și sentimente de ghețar, de ce nu pot avea și eu plaje fine pline de dragoste în fiecare fir de nisip și am numai țărături putrezite înainte de vreme?

Mulți ne întrebăm același lucru...de ce? Pentru ce? Cu ce am greșit? Și răspunsul de unde vine? De la marele regizor universal al vieții noastre, de la suflet sau chiar de la propria conștiință neîmpăcată de atâtea sute de mii de ani... Nu ne dăm seama că de fapt noi avem toate răspunsurile din lumea terestră și posibil și din cea de după, în minte. Putem să ne amăgim ușor că avem viața perfectă sau să greșim spunând că viața noastră nu merita trăită... și totul cu un singur gând, un flash de rațiune, un crâmpel de lumină intelectuală. Tot ce înseamnă materie poate fi distrus și recreat în doar câteva secunde doar de noi... Planta nu trăiește fără lumină, omul nu trăiește fără oxigenul creat de plantă... toate depind unele de altele, dar noi, oamenii, avem cel mai mare avantaj față de restul... avem rațiune chiar dacă unii dintre noi o folosesc așa cum ar putea, chiar dacă nu... ea există și poate găsi soluții la absolut orice. Un efort minim și o îndemănare a propriei minți e destul... e destul pentru propria satisfacție că ai realizat ceva în viața în care exiști... O fi adevărat că ai făcut ceva ce merita apreciat, o fi fals, deja nu mai contează... mintea ta știe cel mai bine ce ai de făcut, ce ai de îndeplinit, ce ai de iubit și cum ai să mori... chiar dacă restul este de acord sau nu cu asta...

Trebuie să învățăm să ne creem propriul colț de liniște, un colț mult mai mare decât camera societății, un loc care să umbrească clădirea tentațiilor și răutății, o lume în care să fim convinși că trăim așa cum visăm și nu cum vor ceilalți... cred că fiecare din noi merită...

Ciprian Niță

Jurnal de vacanță (I)

De dorul ei mi-am pus papucii în rucsac, mi-am pregătit umbrela de soare și am pornit-o la drum. Ea, marea, are singura aromă (nepăstrată în flacoane sofisticate asemenea unor parfumuri scumpe, le privești doar în treacăt în vitrine printre gene) ce ne atrage pe toți, strecurată într-o călimară a sufletului pe care am pus eticheta „Vacanță” și pe care gândul transformat în pene-l folosește ca cerneală.

Pentru a ajunge până la ea, străbat în fiecare zi o stradă mărginită de o parte și de alta de vile. Cele noi și-au întins tentaculele de inox și-au pregătit fațadele în culori amețitoare și probabil ne-au cucerit prin confortul pe care ni l-au propus. Dar în această lume a noului, oarecum a revistelor de arhitectură modernă, mai vezi din când în când cate o vilă construită în perioada interbelică

(una se numește chiar „Bunicuța”) placată cu piatră naturală având ferestrele înalte rotunjite în partea de sus, cu obloane din lemn răsuflând parcă din greu în această luptă a timpului. Și dacă la început drumul îmi oferă imaginea mării decupată ca o carte poștală, ajungând pe faleza superioară priveliștea mă copleșește prin generozitatea ei. Soarele transformă o fâșie triunghiulară din suprafața apei în cioburi de lumină mai apropiate spre centru, aproape unite și mai împrăștiate spre margini. La țarm, culoarea mării este un verde lăptos, nuanță care lasă mai puțin loc de joacă unui pictor pe paletă, dar care surprinde prin ineditul ei.

Nu pot coborî indiferentă treptele de piatră naturală care conduc spre plajă. Tocite de ploi, bătute de soare și de șirurile de turiști neo-

bosiți, părăsite iarna de oameni, dar nu și de pescăruși, într-una din zile treptele mi-au oferit privirii imaginea unui șarpe, o panglică semănând cu o algă mișcată de curenții mării, stârnind groază în populația citadină aflată în acel moment în zonă. Dar pământul parcă se deschide și mica reptilă se strecoară în gaura existentă la îmbinarea a două pietre.

Apoi, așezată pe nisipul ciunitor de plin de scoici, o formă prin care marea ne pedepsește pentru că i-am invadat intimitatea, cu zgo-

motul nostru, cu trupurile noastre pline de creme de protecție solară care acoperă uneori mirosul brizei, mă gândesc că ea, totuși, ne dăruiește un anume tip de frumusețe, cochilii întunecate cu irizații de sedef sau ca minuscule aripi de pescăruș risipite pe plajă.

Dana Capotă

Crez personal

Mă aplec asupra unor cuvinte, întrebându-mă dacă sunt ale mele, dacă sunt firimituri ale unui suflet pe care îmi impun să-l am... oare chiar m-am aplecat asupra cuvintelor sau doar vreau să cred, să sper. Îmi exercez condiția de ființă umană, îmi exercez abilitatea, elementul specific necondiționat de a crede, de a spera.

„Cred că m-am așezat pe un scaun vechi aruncat în haosul unei camere ce sper să fie a mea, că îmi sprijin de masă trupul încovoiat sub speranța că nu a rămas un abis limitat de absența unor lacrimi, cred că foaia ciudată din fața mea nu e făcută din frunzele veștede pe care stăteam atunci când încă sperai că simt ceva atingându-mi umerii, urechea și buzele cu promisiuni, cred în ceea ce îmi spun cei pe care mi-i vreau prieteni, deși cu un zâmbet trist sper să greșesc, să facă exact ce au jurat că nu se va întâmpla tocmai pentru a-mi demonstra că nu trebuia să cred în cuvinte, sper să nu fiu ce le cer altora să nu fie, deși, la fel ca ei, sunt om, cred și sper, deși vreau să cred că nu o fac, totuși, cred și sper pentru a-mi demonstra că există...”

Deja e prea târziu pentru a mai... exista aceleași cuvinte... am umplut o foaie, am golit un gând, o viață, un crez spus cu o secundă mai târziu pentru mine, dar cu un mileniu mai devreme pentru ceilalți visători, bogați, săraci, tineri, bătrâni, creștini, oameni.

„Trăiesc... dar ei nu știu asta!”. Și pentru prima dată reușesc să zâmbesc sub lumina palidă a unei împliniri ascunse... „Eu îmi recunosc vina, îmi recunosc defectul, sunt o eretică în oglinda credinței voastre, dar un martir în propriul eu. Eu nu vreau să îi schimb pe cei de lângă mine după standardele mele, ci pe mine, mai întâi de toate eu greșesc, dar tot eu învăț să lupt pierzând în fața speranțelor voastre materialiste... Eu, spre deosebire de voi, trăiesc!”

Febrilă, mă întorc brusca spre geam... răd ca o nebulă... un singur pahar de apă pe jumătate plin alături de care zace un recipient gol de somnifer... „În sfârșit îmi voi adormi durerea, voi putea visa, voi crede în mine...” Este obsedant și înspăimântător cum cele mai mari revelații, ceea ce respingem mai mult ne dorim atunci când ne pregătim să pierdem... viața, în pragul nebuliei unui crez personal...

Elena Hogaș

Blițuri puternice, lumini, gălăgie infernală... Tremură din toate încheieturile, dar are zâmbetul lui plăcut întipărit pe față. Dă mâna cu președintele comisiei și aude din depărtare felicitările entuziaste. Imaginile se înțețosează, sunetul vocilor din jur se estompează până la o șoaptă. Un gust metalic i se revărsă pe gât și un miros acru, de transpirație amestecată cu parfum de firmă și invidie, și frică... da, frică... O frică albastră, plină de mister și dezamăgire, dar calmă și imensă ca oceanul și densă ca noaptea. O frică inconfundabilă, de care fugi continuu și care te bântuie în fiecare noapte... Frica lui. A câștigat. E primul. Primește valuri de aplauze, ovații, zâmbete. Și premiul. E în centrul atenției, numele lui e pe buzele tuturor și în mințile lor. Tabloul lui atâră impunător și acoperă scena împodobită cu catifea violet. Știe că ar trebui să explodeze de bucurie, să țipe, să strige și să alerge cât îl țîn picioarele.

imortalizeze plânsul acela, capul întunecat, aplecat, cu lacrimile scurgându-se pe obraji tineri. A văzut-o în anul I. Nu știa nici cine e, nici cum ajunsese ea acolo, dar l-a surprins profund. Nu a avut timp să o zărească decât câteva secunde, căci ea s-a ridicat și a fugit, lăsându-l în ceață. A renunțat la facultate, s-a retras într-o mansardă și a început să picteze. A pictat sute de tablouri, a ros mii de pensule, a vârsat milioane de stropi de vopsea, a ars miliarde de secunde din lumânarea vieții lui.

Iar acum stă în mijlocul mulțimii, uimit și primind calm aplauzele. I se face greață. Nu vede decât lumina albă. Parcă e prins în secunda aceea. Se dezmeticește cu greu și presiunea din timpâne dispăre. E afară, pe stradă, sub un felinar murdar. Geamurile blocurilor din jur sunt întunecate și frunzele castanului de

deasupra lui au încremenit. E singur, în noapte, își amintește din nou de succesul lui și zâmbeste. E un zâmbet rece, crispat, cu gust amar. Ce a făcut?! Are fixată în cap fiecare mișcare: lua pânza goală, desena, apoi acoperirea spațiilor formate cu vopsele. Desenase frenetic, fără mâncare, fără somn și fără liniște zile întregi,

creeze imaginea fetei care plângea. A pus suflet și trup în fiecare tablou, a sacrificat totul și s-a izolat de lume pentru a-și termina opera. Cu fiecare fâșie de suflet pe care o rupea, el se împutina, căci sufletul nu crește la loc. Și a reușit: și-a terminat tabloul, dar și-a terminat și sufletul. Nu știe ce să facă. Nu mai are niciun țel, niciun rost să trăiască. Privește cu groază la lumina felinarului, dar nu reușește să o vadă. E noapte pentru el, iar ecoul plânsetului răsună din neant. Aleargă pe străzi și încearcă să se regăsească. Se urcă pe o scară de incendiu și ajunge pe acoperișul unui bloc. De acolo se uită în jur și se caută, își caută un rost, caută dorința, voința. La picioarele lui, opt etaje mai jos, e hăul întunecat al străzii. O fracțiune de secundă și simte cum cade, aerul vâjâindu-i în urechi și betonul apropiindu-se. Apoi întuneric... Cineva îl trage de mână și un miros de transpirație amestecat cu parfum fin îl inundă: „Un interviu, vă rog, domnule!”

Anca Arbune

Prețul succesului

tate, s-a retras într-o mansardă și a început să picteze. A pictat sute de tablouri, a ros mii de pensule, a vârsat milioane de stropi de vopsea, a ars miliarde de secunde din lumânarea vieții lui.

Iar acum stă în mijlocul mulțimii, uimit și primind calm aplauzele. I se face greață. Nu vede decât lumina albă. Parcă e prins în secunda aceea. Se dezmeticește cu greu și presiunea din timpâne dispăre. E afară, pe stradă, sub un felinar murdar. Geamurile blocurilor din jur sunt întunecate și frunzele castanului de

pentru ca apoi să rupă pânza și să o ia de la capăt. Simțea că își sfășia-se fiecare fărâma de suflet și imaginație, și răsuflare și o așezase pe pânză, pentru ca lacrimile acelea să strălucească. Abia atunci când a terminat a îndrăznit să privească tabloul. Era, în sfârșit, imaginea ei. Era entuziast și înfricoșat în același timp. Dar abia acum realizează ce a făcut...

Abia acum realizează cum și de ce apăruse frica. S-a terminat. S-a terminat totul pentru el. Viața lui înceta acum. Țelul lui a fost să re-

Noutăți editoriale

Enciclopedia popoarelor*

≡ Africa ≡ America ≡ Asia ≡ Oceania

vorba de mici grupuri care practică agricultura itinerantă în pădurile tropicale, a căror viață este legată de un ecosistem puternic periclitat în prezent, de urmașii unor populații băștinașe care au fost împinse în trecut în locuri neprielnice vieții, sau chiar aduse în pragul dispariției de colonizatori, de grupuri de diaspora alcătuite din descendenții unor state sau imperii de mult apuse sau de popoare care odinioară au constituit regate puternice și care, după decenii de regim colonial, au acum un rol bine definit în cadrul unor state cu granițe destul de artificiale... Fiecare dintre aceste societăți își are propria sa istorie, un mod de organizare specific, la care contribuie de obicei și concepțiile religioase sau practicile rituale; ele

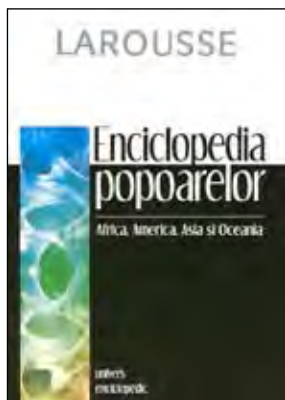
au, de asemenea, diverse modalități de perpetuare a identității lor în contextul contemporan. Fiecare dintre ele percepe - cu implicații politice variabile - nu atât propria sa «diferențiere» (căci nu te consideri singur ca fiind ceva diferit, iar numele pe care și-l atribuie multe dintre aceste populații înseamnă «oameni» prin excelență), cât caracterul distinct al comunităților învecinate sau majoritare”. Pentru a facilita utilizarea lucrării, fiecare fișă a fost întocmită după modelul: * Titlul (numele, localizarea, situația demografică) * Cuprinsul fișei (o imagine de ansamblu a caracteristicilor principale ale comunității: caracterizare economică, principalele produse, organizare socială, practici religioase, ritualuri și credințe, ca-

racterizare lingvistică) * Informații suplimentare (elemente pentru o cunoaștere mai aprofundată) * Precizări terminologice (pentru o orientare în hățișul de drumuri). La sfârșitul lucrării: * Un glosar - care explică termenii științifici sau rari, utilizați în cuprinsul fișelor * Hărți - care permit situarea în spațiu a comunității respective și a vecinilor ei, în cadrul țărilor în care se află.

Este o lucrare ce se adresează tuturor celor dornici să cunoască și să înțeleagă mai bine diversitatea și complexitatea lumii în care trăim, o lucrare ce își găsește un loc onorant în orice bibliotecă, publică sau personală.

Virgil Guruianu

* București, Editura Univers enciclopedic, 2006, 552 p.

Lucrarea, rezultatul eforturilor depuse de peste 100 de specialiști (etnologi, istorici, geografi, lingviști), apărută sub coordonarea lui **Jean-Christophe Tamisier**, prezintă „...circa 800 de grupuri sociale de pe toată fața pământului (cu excepția Europei). Cele mai multe dintre ele au ca element comun faptul că nu s-au topit - până acum - în lumea înconjurătoare, fie că este

Jules de Hagermeister - un analist politic francez, coafor și cosmetician plătit de Curtea Imperială de la Sankt Petersburg

„Situația comerțului în porturile Noii Rusii, Moldovei și Valahiei”

Urmare din numărul trecut

„În anul 1833 s-a exportat de la Ibraila de la 250 până la 300.000 de cetverți de diferite cereale, iar de la Galați 100 până la 120.000.

S-ar putea astfel estima la 500.000 de cetverți, cantitatea de grâne cu care Dunărea participa la comerțul exterior.

Dar este dificil de precizat cantitatea pe care ar putea să o furnizeze Mica Valahie - Oltenia n.n.- ale cărei produse până-n prezent erau în mod constant destinate fabricării „eau de vie” - rachiului, nu era nici greu de vândut ordiilor rusești cu gâturile însetate n.n. - deabia în 1833 urmare a creșterii extraordinare a prețurilor începându-se a se exporta grâne din această parte alungită a Principatului.

În Moldova nu se face rachiul decât din prune, cel obținut din grâne este mai puțin gustos și e mai scump decât vinul.”

Gusturile erau diferite și nu se puteau discuta. Evident că în Moldova livezile erau mai numeroase decât câmpiile de grâne, dar probabil și trupele rusești erau mai puțin numeroase. Ca o simplă observație!

Comparând puțin cifrele ridicate ale exporturilor noilor achiziții portuare țariste, anume Ismail și Reni, cu cele ale celor două schele maritime românești, ni se va indica faptul că acestea depășeau Renii la exportul de grâne, de 6 ori Brăila și respectiv 4 ori Galațiul, iar Ismailul era depășit de două și respectiv 6 ori!

Transformând în kilograme, 250-300.000 cetverți era egal cu 50.000-60.000 tone pentru Brăila, Galați 100 -120.000 cetverți, echivalent a 20-24.000 tone. Exportul întregii linii cerealiere dunărene fiind estimat la 100 000 tone anual.

Urmează detalii semnificative despre cum se făcea comerțul cu grâne în vremurile de atunci, domeniu care putea aduce câștiguri fabuloase, dar și veritabile crăhuri, datorită multor variabile ce trebuiau luate în considerare, de la întinderea de pământ, la invazia molimelor ori lăcustelor, să vorbim doar de câteva, fără a uita calitatea semințelor și a lucrărilor agricole. De fapt și astăzi aceste variabile au rămas în foarte mare parte valabile.

„Achizițiile de grâne se fac peste tot, la locul lor de producere sau la piață. Primul procedeu este folosit în toate micile localități de către speculanți care nu dispun decât de capitaluri de mică importanță. Aceștia colindă ei înșiși ținuturile

și acordă avansuri proprietarilor pentru recolta viitoare. Acest gen de operațiuni este în general puțin sigur, mai ales în ținuturile unde buna-credință este adeseori lăsată la o parte, dar se pot de asemenea obține și profituri considerabile.”

Lucru valabil pentru Principatele române, cât și pentru teritoriile Noii Rusii, un areal extrem de întins! De fapt cam toate teritoriile sudice și centrale, de la est de Prut până spre Munții Urali. Numai dacă ar fi existat atâta populație! Atunci, ca și acum, cât mai ales în viitor, marile imperiu rus se confruntau cu un extraordinar deficit de populație, fapt ce va avea urmări imprevizibile în ciuda înarmării sale excesive!

Este interesant să aflăm cum se desfășurau tranzacțiile aceluși timp, tranzacții legate cum era și firesc de starea de vegetație a plantelor, de clima și mai ales de meteorologia care pe atunci era întruchipată, ca și astăzi din nefericire, doar de Dumnezeu.

„Achizițiile de grâne continuă atâta timp cât drumurile sunt practice și animalele de povară găsesc încă iarbă să pască pe drum. Ele au loc mai ales de la terminarea semănăturilor grâului de vară, până la vremea recoltării, adică de la 15 mai până în iulie și după semănatul grâului de toamnă, adică de la 1 septembrie până spre iarnă.”

Problema cea mai mare erau drumurile și nu de atunci, ci hăt înainte vreme. În totalitate acestea se prezentau în starea lor naturală, niște pârlite de sleahuri care puteau fi folosite doar în anotimpul cald și uscat, ori în cel rece. Starea lor de nedescris constituia un foarte mare impediment în desfășurarea unui comerț intens. Oamenii aveau să se descurce multă vreme cum puteau în ciuda măsurilor luate ba de autoritățile de ocupație rusești, ba de viitorii domni ai Principatelor. Infrastructura avea să constituie, de fapt până astăzi inclusiv, unul dintre punctele nevralgice ale societății românești.

„De abia în anul 1833 s-au hazardat cei din Valahia să facă achiziții chiar la locul de producție, dar se întâmpină dificultăți în respectarea inviolabilității contractelor. Terenul în cele două Principate aparține Fiscului - statului n.n.- sau boierilor; țărani sunt foarte oprimați deși sunt liberi și nu trebuie să lucreze decât 30 de zile pe an pentru proprietarul de la care au arendat terenul. Ei plătesc în plus dijma în grâne și sunt supuși și la câteva alte taxe.

Măsura folosită în Principate ca și în Basarabia, este kila, care în Valahia se apropie de 3 cetverți

și de 2 cetverți de porumb în Moldova și Basarabia. Dar negustorii se plâng că la Galați măsura a fost adeseori modificată de reaua-credință a autorităților.

Prețul mediu al grânelor nu poate fi stabilit în țările unde comerțul abia este pe cale să se nască, precum în Moldova și Valahia. Kila de grâu moale se plătea în Valahia, pe vremea turcilor cu 14 piaștri, iar la sfârșitul anului 1833, 210 piaștri [19 ruble pentru un cetvert].”

O prezentare telegrafică a situației grele a țărâniilor din cele două principate, fără să se vorbească nimic de Regulamentele Organice, „codicele muncii de clacă” cum avea să fie numit de către Karl Marx pe bună dreptate și care fusese elaborat și impus de către Sankt Petersburg.

În ceea ce privește echilibrarea măsurii naționale adică ocaua, în Moldova îl vom aștepta pe Alexandru Ioan Cuza.

Kila de Valahia măsura aproximativ 600 kg, iar cea de Moldova și Basarabia 400 kg.

Să menționăm în final de dragul adevărului, că prețurile pe vremea turcilor nu erau chiar așa de mici cum pretinde autorul. De exemplu pe la 1822-1823 prețul grâului stabilit pentru schela Moldovei, Kalas Iskelessi, era de 9 piaștri și 10 parale pentru grâul arnăut, atenție, pentru o Kila de Balcic, respectiv 6 piaștri și 30 de parale pentru aceeași cantitate de grâu kăzâlgea sau grâu roșu.

Numai că Kila de Galați era de trei ori mai mare decât cea de Balcic, astfel că prețul grâului varia între 27,750 piaștri și 20,250 piaștri. Fără a mai adăuga procentul inflaționist doar comparând cifrele înaintate de Jules de Hagermeister cu cele reale, ne dăm seama de ridicolul afirmațiilor distinsului scriitor ruso-francez.

Raportul între prețurile diferitelor calități de grâu ale perioadei, în cele două porturi maritime de la Dunărea de Jos este prezentat în cele ce urmează.

„În anul 1833 s-a plătit: grâul tare de Moldova per kila [2 cetverți] de 400 kg 150 piaștri 41 ruble

Grâul moale 130 piaștri 36 ruble

Grâul tare de Valahia per kila [3 cetverți] de 600 kg. 250 piaștri 63 ruble

Grâu amestecat puțin cu secară [3 cetverți] de 600 kg 165-170 piaștri. 47 ruble

Grâu aproape pur 200-210 piaștri 58 ruble

Porumb 155 piaștri 57 ruble

Orz 100 piaștri 26,5 ruble

Prețurile de magazinaj sunt la Galați și Brăila între 10 și 15 parale; la Ismail între 10 și 15 copeici pentru 1 cetvert.”

Nu numai că prețurile de achiziție ale grânelor erau mai avantajoase în porturile de la Dunăre dar chiar și cele de magazinare ale grânelor erau net în favoarea schelelor Principatelor Române, adică 10-15 parale față de 14,4-21,6 parale pentru aceeași cantitate de marfă la Ismail. Adică 200 de kg. O diferență de aproape 6 parale, care înmulțită cu marile cantități de grâne depuse oferea economii însemnate exportatorului, care prefera porturile maritime românești.

Porturi ce ofereau spații de depozitare pe măsură.

„Magaziile de la Ibraila ce se întind în două șiruri de-a lungul Dunării, pot păstra mai mult de 200.000 de cetverți de grâu, dar deși sunt frumoase, sunt de o construcție foarte ușoară.”

Măi, măi, chiar nimic nu-i plăcea proclutului!

„În cele de la Ismail se pot înmagazina 150.000 de cetverți; în cele de la Reni 60.000, ceea ce dovedește că odinioară comerțul în aceste două localități era mult mai mare decât este acum. Magaziile sunt în majoritatea lor prost construite.”

Este și normal ca relațiile comerciale ale celor două porturi basarabene de la Dunărea maritimă să fi fost mult mai reduse. Nici magaziile nu erau mai de soi, dovadă că peste tot exista cam aceeași problemă de construcție. Indiferent de port! Rusesc ori moldovenesc ori valah ori turcesc!

Să notăm totuși capacitatea de depozitare superioară a Brăilei aflată abia la începutul dezvoltării sale, superioară chiar și Ismailului. 40.000 tone față de 30.000 tone, respectiv 12.000 tone Reni. Cât despre Galați din păcate nicio știre.

„În Principate cerealele sunt suse la ieșirea lor la următoarele taxe:

În Valahia	
Kila de grâu și de secară	7 piaștri și 13 parale
Porumb	5 25
Mei	6 30
Orz	4 20

În Moldova: kila de grâu 4 piaștri

Taxe pentru celelalte cereale sunt aceleași ca și în Valahia. Taxele se plătesc în monedă, după cursurile de schimb de la București.”

Se poate lesne observa că taxele de export percepute în principatul Moldovei la grâu și secară erau aproape de două ori mai mici în comparație cu Valahia, care producea și mai mult! Să fi fost poate o măsură de promovare a exporturilor pusă la cale de Mihail Sturdza, sau diferența și-o însușea el personal! Bazându-ne pe mărturiile vremii, ale majorității contemporanilor care relatează toți, fără niciun fel de excepție, despre enorma iubire de argint a principelui moldav, putem afirma acest lucru cu certitudine.

În privința articolelor de export ale principatelor, acestea aveau să rămână cele tradiționale, lucru care continuă până în ziua de astăzi. Grânele în primul rând, apoi imediat în balanța comerțului exterior urmând cheresteaua, lemnul. Lemn despre care se vorbește mai mult în principatul Moldovei, care avea să-și păstreze locul incontestabil de frunte.

(va urma)

Pe mare

Printre lucruri arborele meu zăbovește
Trupul și mintea nu merg împreună
La o privire adrenalina îmi crește
Tu ești brună și cărnoasă ca o prună.

Vântul îți sărută lenjeria înnoptată
Pe balcon, undeva, acolo, pe o ață
Înaintea numelui, farfuria de salată
Și fructe umplute cu delir și dor de viață.

Lumina lumii o sorb cu disperare
Numai umbra mă târăște prin noroi
Strivit de prea multă splendoare
Am făcut legătura dintre astre și noi.

Prima dată simt clipa cum se dilată
Unii vor să cumpere, alții să vândă
Pentru multe lucruri tu ești vinovată
Precum un fruct te azvârli în gura

flămândă.
Ilie Matei

De la Traian citire

La dentist o mamă își imploră fiul:
- Cristian, te rog, puiule, fii cuminte, deschide gura și fă aaaa! Pentru ca domnul doctor să-și poată scoate degetele...

Dialog între doi nebuni:
- Ai o gaură în umbrelă.
- Eu am făcut-o.
- De ce?
- Să văd când stă ploaia!

- Domnule, fiica dumneavoastră e un inger!
- Ce folos, dacă niciun drac nu vrea s-o ia de nevastă.

- Îmi pare rău, dragul meu, am făcut o prăjitură, însă pisica a mâncat-o.
- Nu-ți face griji, iubito, o să luăm altă pisică.

Sora mea, zice Ionel, face zilnic echitație ca să slăbească.
- Și are vreun efect?
- Da, calul a slăbit șapte kilograme.

- Gigel susține că tatăl lui i-a spus că, întotdeauna, trebuie să dai înapoi mai mult decât ai primit.
- Frumoase principii! Ce e tatăl tău, profesor?
- Nu, boxer!

Culese de Traian Vasiliu

Ca premiu de fidelitate...

Dezavantaj
De fantezie încercat,
S-ar înălța c-o forță vie
Da-n viață omu-i limitat
Între pantofi și pălărie.

Minimalizare
O ciudă mare am pe soare,
Că el la asfințit, când vrea,
Mă face fără de scăpare,
Mai mic chiar decât umbra

Eternitate temporară
De nesfârșit, idei perene,
Îți faci când lesne înțelegi
Și-accepti „regretele eterne”,
Că pot dura chiar zile-ntregi...

La mare
Chiar dacă rușinoasă pare,
Și se declară mult smerită
Duduia cu nerușinare,
De-un val se lasă pipăită...

Pesimistul
Marcat de moarte, sunt năuc,
Și mă încurc la toate cele
Temându-mă că n-am s-apuc,
Să văd sfârșitul vieții mele...

Trudă zadarnică
Un sămbure-cu multă-ardoare
De adevăr, să cat cutez
Dar coaja lui e mult prea tare
Și nu pot să ajung la miez...

Dan Căpruciu

Unde sunt iluziile mele?

Unei logodnice de profesie
A schimbat mândra mulți miri
Fără ca să pregete,
Și-ale lor scumpe amintiri
Le păstrează-n... degete!

Cu gândul la Țepeș
O săgeată pun în arc
Și direct la țintă-mi scăpă,
Că la noi Dracula Park
Nu a fost decât o... țepă!

Unui veșnic candidat la actorie
A fost un tip perseverent
Și a ajuns un caz istoric,
Al insului fără talent,
Dar care-a strălucit în... Yorick!

Unui servil
Plecăciunea sa umilă
E făcută cu un rost,
Ca-n poziție stabilă
Șeful să îl țină-n post!

Estivală
Luptă aprig pe terasă
Cu nenumărate halbe,
Dar nici ele nu se lasă
Pân' nu-l pun în patru labe!

Unde sunt iluziile mele?
Nu mai sunt milionar!
Asta-mi e concluzia;
Noul leu din buzunar
Mi-a luat... iluzia!

Iulian Bostan

Bacoviană(sonet)

Oh, țară tristă, plină de umor,
De când mă știu și te cunosc pe
În sărăcie mă-amăgesc cu
Dar despre tine glumele mă dor.
Încrâncenată, suptă de huidume
Îmbogățite, munca fără spor,
Tot ce se-ntâmplă e amăgitor.
Ne băntuie fetid a vieții ciume.

Paul Dumitrescu

FOILETON/Nașterea unui sat imperialist (204) O lege pe țeava sănătății

Gudurel Arc-de-Triumf: Problema e clară, dragii mei care plătiți impozite! Prezentați proiecte, dacă vreți să aveți parte, să păpați și să pupați în bot și să-l înghițiți cu tot pe monitorul care vine să vă controleze la activitățile financiare, interlope și sexuale! Nu stați pe gânduri, că mobila asta nu mai este bună de nimic!

Georgel Lăbărescu: De foarte mulți ani lucrez la un proiect personal secret chiar și pentru mine care are în vedere starea de sănătate a întregului popor.

Morcovel Navetescu: Și care-i ideea, că la proiectul ăsta au lucrat toți strămoșii noștri din cele mai vechi timpuri și unii chiar au murit sănătoși sau din cauza tinereții care își făcea de cap!

Georgel Lăbărescu: Ideea ești că în domeniul ăsta se consumă foarte mulți bani, chiar prea mulți...

Vică Veterinaru: Până aici ești în mare greșală și poți fi închis la balamuc pentru calomnii rostite în public!

Georgel Lăbărescu: Proiectul meu solicită sume

considerabil mai mari pentru aplicarea lui care va condamna populația noastră eroică la sănătate maximă necompensată și imediat rezolvată în caz de defecțiuni...

Biruința Vacu: Să fi descoperit dumneata, Georgele, rețeta și medicamentul universal, care să vindece orice boală?

Moș Rinoceru: La câte se întâmplă la noi, se poate să ai și tu băiete, niște cocoșei care să-ți cânte în cap la ore interzise. Cât să ajungi disident științific, ca să apuci de-o pensie!...

Gudurel Arc-de-Triumf: Dă-ne date ca să înțelegem fenomenul, domnule Lăbărescu, ca să nu pățești ceva în continuare, că lumea e nerăbdătoare în ziua de azi!...

Georgel Lăbărescu: Înainte de toate, precizez că proiectul se numește „Legea Lăbărescu pentru lăbărizarea granțariceniilor în vederea stării veșnice de sănătate”!

Gudurel Arc-de-Triumf: Titlul ăsta merită un episod separat!...

Th. Parapiru

Teo dixit

O „pudică” pe plajă
Surprinsă cu sâni goi
I-a fost teribil de rușine
După cum s-a-ntors apoi
Cu șnurulețul către mine!

Fiecăruia după nevoie
Controlând congelatoare
(Pasămite dădea iama)
Polițistul și-a dat seama
C-avea nevoie de... răcoare!

Unui gardian public scos pe... tușă
Nimeni nu-l întrece,
Timpul și-l petrece,
De o vreme-ncoace,
Arestând... chiștoace.

Care pe care
La pubelă tot mai des
Necăjiți în crugu-amiezii
Ar găsi pâine „pe-ales”
Dar prea flămânzi sunt
maidanezii!
Teodor Șt. Munteanu

Canicula... și bazarul gălățean

Pe cale de dispariție
Tot făcând tur de dughene
Am văzut ce crudă soartă,
Au bietele sutiene
Că oricum... nu se mai poartă!

Natură (aproape) moartă cu sonor exclusiv
Blugi, cămași, cercei, sandale
Vaze, mobilă, curele,
Lenjerii... orientale
Asortate cu... manele!

Diferență
Lipsesc acei ce vând cafele
Și apă rece,... chiar rahat

Sugiuc, covrigi și minciunile
Că-n rest e Istanbul... curat!

Adaptare la mediu
Nu înțelege un amic
Și foarte greu se dumirește,
De ce la soare prețu-i mic
Iar pe la umbră prețul... crește!?

Zâmbete condiționate
Și-n magazine te primesc
Aceleași fete supărate,
Care din când în când zâmbesc
Cu „aere”... condiționate.

Ion Grosu

Una pe săptămână

Să fim înțelegători
Nu cred că-i bine să-i mai acuzați
Pe demnitari cum fac treaba obștească,
Că s-au îmbogățit, că nu-s curați.
Și ei sunt oameni, pot să mai greșească...

Paul Dumitrescu

Desen de G. Ștefănescu

Publicitate veselă

☞ Cedează nervos.
☞ Om cu judecată caut martori.
☞ Caș cash.
☞ Vreți să aveți o sănătate de invidiat și în același timp să vă bucurați de plăcerea viciului? Țigările dvs. vi le fumăm noi!
☞ Organizăm în deplină siguranță croaziere pe internet!

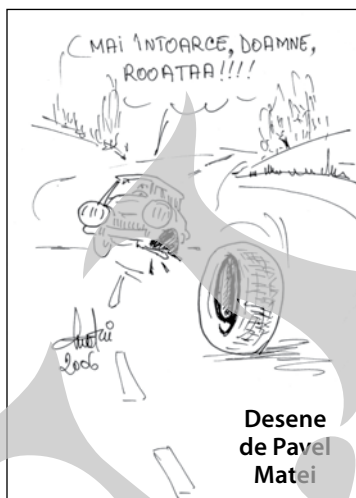
☞ Moșulică doresc păpușică.
☞ Pierdut memorie. Datornic.
☞ Persoană ultrasensibilă, lăcrimează pentru o sumă modică în locul celor ce vizionează telenovele.
☞ Arhitect pentru cei ce visează o casă.
☞ Portmoneu gol, spațiu depozitare, chirie în euro.
☞ Varză de Bruxelles. Garantat aderare 2007!

Julian Bostan

Zece de la Ghican

☞ Femeile cu inimi largi au program permanent.
☞ În fața destinului singurul zid este clipa.
☞ Cel cu inimă de câine are suflet de monstru.
☞ Cu cât devii mai zgârcit cu atât povara grijilor te va înrobi.
☞ Caracterele nobile se șlefuesc cu duritatea cuvântului.
☞ La vreme de grele lacrimi, bagajele inimii ți le cară Dumnezeu.
☞ Foamea cuvântului nu o poate potoli decât mierea inimii.
☞ Ca să-ți păstrezi calitatea de Domn nu-ți trebuie carte, ci școală.
☞ Lumea nu moare, ci este înlocuită.
☞ Tinerețea este floarea care zâmbește timpului înainte de a-l ninge uitarea.

V. Sevastre Ghican

Desene de Pavel Matei

Vine Băiatu!

Viziuni personale

La o expoziție de pictură, cu vânzare, un iubitor de artă îi zice autorului:
- E ceva extraordinar, maestre!
Aceste linii și forme bizare m-au cucerit! Cât costă acest tablou?
- Îmi pare rău, domnule, răspunde încurcat artistul, dar... tapetul de pe perete nu e de vânzare!

După ani și ani

La muzeu ghidul:
- Iar acesta este: „Homo Plătitorius”.
A trăit la începutul secolului XXI, în jurul anilor 1990-2030.
- Dar de ce era numit așa? întrebă un tânăr.
- De ce? Pentru că el trăia doar ca să-și plătească taxele și impozitele.

La o cafea

- Și unde zici, dragă, că lucrează soțul tău?
- La un restaurant.
- E barman?
- Nu. E client.

Tot ce e posibil

Reporterul
- Credeți că acel asteroid, de care se vorbește, va cădea pe Pământ?
- Dom'le... la câte ne-au căzut pe cap în ultimii ani... n-ar fi exclus!

Artiști în toată regula

- Ospătar! Nota de plată, te rog!
- Cum o doriți, domnule; schiță, nuvelă sau... roman?

Ajutor dezinteresat

Procurorul:
- Puteți să-mi explicați, mai amănunțit, cum și-a pierdut viața soacra dvs.?
- Bineînțeles, domnule. Survolam cu elicopterul Oceanul Indian, când dumneaei i s-a făcut rău din cauza căldurii...
- Și?
- Ce era să fac? I-am făcut... vânt.

Puterea obișnuinței

Tânărul doctor își invită pacienta în cabinet, spunându-i:
- Vă rog, dezbrăcați-vă și așezați-vă cu fața în sus pe canapea. Pacienta protestează cu timiditate:
- Știți... mie îmi place mai mult... deasupra!

Interpretări

Un soț se plânge soției:
- Nu știi de ce, dragă, dar de câte ori dorm pe partea dreaptă, o visez pe maică-ta!
- Dormi și tu... cu fața-n sus!
- Bravo! Să mă visezi tu pe mine?!!

Șt. Băiatu

Iubire și coșmar

- aproximativ sonet

Cu Leana de mână prin Valea Calicii umblam după fluturi, bondari și arici din umbra de câțini pânneau „inamicii” s-o fure pe Leana s-o dea la „amicii”!

Nebun de durere în doină și cântec îmi vărs răzburarea ca Iosif Ștefan dar, Doamne, ce șarpe mă mușcă de pântec și-mi stinge amorul c-un chil de molan?

Gineam cu nădejde un colț la fereală cu șiful în mână, ziceam că-s haiduc, dar gașca dementă mă ia la poceală și-mi fură pe Leana și-n lume o duc...

Iubirea e una cum una e luna dar mare-i minciuna!, mereu, totdeauna!
Anton Stanciu

Rondelul verii

Vara asta e perfidă,
Este tare capricioasă,
Când e cu vreme toridă,
Când e cu vreme ploioasă.

Teoria-i insipidă,
Cum că vara e frumoasă,

Vara asta e perfidă
Este tare capricioasă.

N-o credeam așa rigidă,
Îngâmfată și scoarțoasă
Pe lumea asta hibridă
Tare greu o mai apasă
Vara asta ce-i perfidă.

Ionel Jecu

Noaptea (definiții pe-ntunerice)

Vălul de mătase fină
Doliu pentru timpul dus
Noaptea-i pată de lumină
Cu ochi reci privind de sus

Noaptea-i învelișul lumii
Plapumă brodată-n stele
Noaptea e suportul lunii
Scena dansului cu iele

Tușul revărsat din poală
În eter, în Marea Moartă
Noaptea-i cer topit în smoolă
Frac ce zilele îl poartă

Noaptea-i sticlă afumată
Umbra zilelor rebele
Noaptea-i ziua întunecată
Cuibul duhurilor rele

E negresa ce desfată
Pe cei tineri pe alei
Noaptea-i zâna minunată
Cu parfum în calea ei

Noaptea-i pensula cu care
Dai accent faptului serii
Pentru ziua următoare
Noaptea-i... noaptea învierii!
Gheorghe Gurău

Catrene cu gust

Explozii politice în Basarabia
Arma moldovenilor e slova
Dar nu pot găsi deloc veriga;
Peste Prut, acolo, în Moldova
Explodează numai... mămăliga.

Costul politic în România
Simțim în țară o ripostă
Și din guvern, și din armată:
Un plan politic azi nu costă
Nici cât o ceapă degerată.

Talent ratat
Într-o zi de vară, bleagă,

S-a-nsurat talentul iară
Din orchestră, c-o vioară:
Și de-atunci, mereu îl neagă.

Legea țării
Ne dăm prea bine seama
Ce-a spus și ce spun regii;
Dreptatea este drama
Ce n-apartine legii.

Viață dură
Românii nu de azi, de ieri
Sunt foarte ospitalieri,
Doar că politica e dură
Și de-aia guvernării fură.
Vasile Plăcintă

De la una la alta

Legi pentru toți... nelegiuții
De lege nimenea nu scapă,
Decât când bântuie deruta...
Chiar mulți din cei intrați la apă,
Au învățat... „să facă pluta”!

Cu soarele nu e de glumit
Climei să-i faci față
Află și decide;
Soarele-ți dă viață,
Dar te și... ucide!

Lui Teo Munteanu
C-un „morar” te-ai duela,

Dar chiar de te-a „măcinat”,
Noi prin scris vrem să-nflorești,
Și să nu... Te (o)filești!

Gh. Enăchescu mă muștruliește că umblu... „de la una la alta”
Schimb muzele, c-așa mi-e

soarta,
Dar nu-i motiv de melodramă;
Rămân umblând
„din una-n alta”;
Un „Donjuan”... în epigramă!

Nicolae Precupețu

Amestecate

Unui om politic
Ca om politic nu e bun
Deși e foarte inimos,
Și știți de ce, sincer vă spun,
Că nu știe-a minți frumos!

Cauză și efect
Că-i o dulceață de față
Știu, dar alta-i tragedia
De-o privesc, declar pe dată,
Pe loc crește glicemia.

Opțiune de concediu
M-am gândit unde să plec
În concediu și-am ales,
Că doar nu sunt un zezec,
Plec în Spania la cules!

Adevăr
În câte-un dicton latin
Adevărul e deplin,
După ce-ai băut un vas,
Spui: „In vino veritas!”
Gh. Enăchescu

D'ale internauților

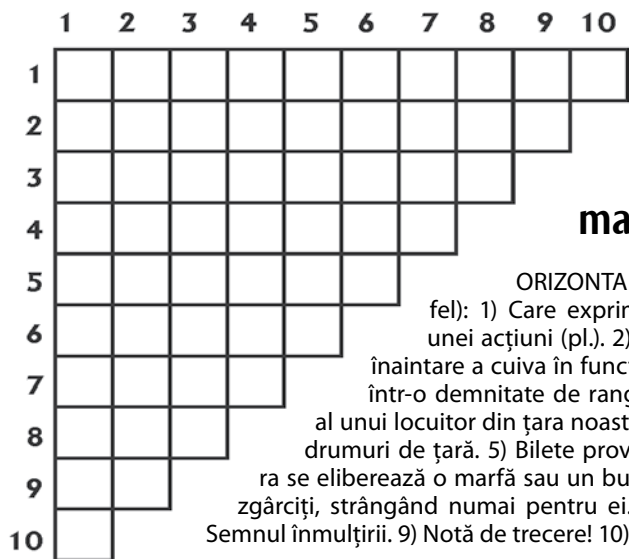
O femeie, inginer de sistem, instala un calculator într-o rețea pentru un coleg de lucru. Când a venit rândul setării parolelor ea l-a întrebat ce cuvânt vrea să folosească pentru logare. Vrând să o intimideze, tipul i-a spus «penis». Fără să clipească, aceasta i-a introdus parola dorită, a reintrodus-o pentru confirmare după care era să se prăbușească de răs în fața monitorului. Curios, tipul i se uită peste umăr și vede răspunsul calculatorului: PASSWORD REJECTED... NOT LONG ENOUGH (Parolă respinsă, nu e suficient de lungă)

Bill Gates e judecat pentru bigamie. El spune:
- Dacă trăiești cu două femei nu înseamnă bigamie, înseamnă multitasking...

Un elicopter zbura deasupra orașului Seattle. La un moment dat, vremea se înrăutăți brusc. Un fulger lovi elicopterul și pilotul hotărî că trebuie să aterizeze de urgență. Dar, din cauza ceței dese și a ploii, drumul spre aeroport era imposibil de găsit. Deodată, pilotul zări o clădire înaltă și zbură înspre ea. Ajuns în apropierea clădirii, pilotul scrise de mână un mesaj pe o tablă către oamenii din zgârie-nori: «Unde mă aflui?» Răspunsul acestora: «Te afli într-un elicopter». Imediat după ce a primit acest răspuns, pilotul s-a îndreptat exact spre aeroport și a aterizat în siguranță deplină, deși nu vedea nimic afară. Odată ajunși la sol, copilul îl întrebă: «Cum de ai reușit să-ți dai seama unde e aeroportul? Oamenii aceia ți-au spus doar că ești în elicopter și nu poziția ta față de aeroport!» «Oamenii aceia puteau să fie doar în clădirea Microsoft. Numai de la Microsoft poți primi răspunsuri corecte din punct de vedere tehnic, dar fără niciun fel de utilizare practică.»

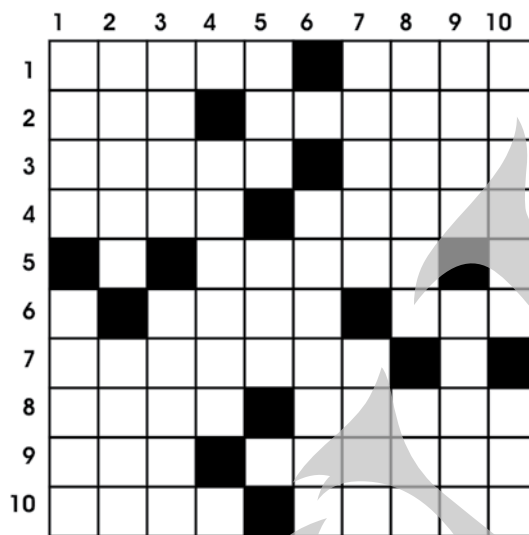
Selecție de V. Rășcanu

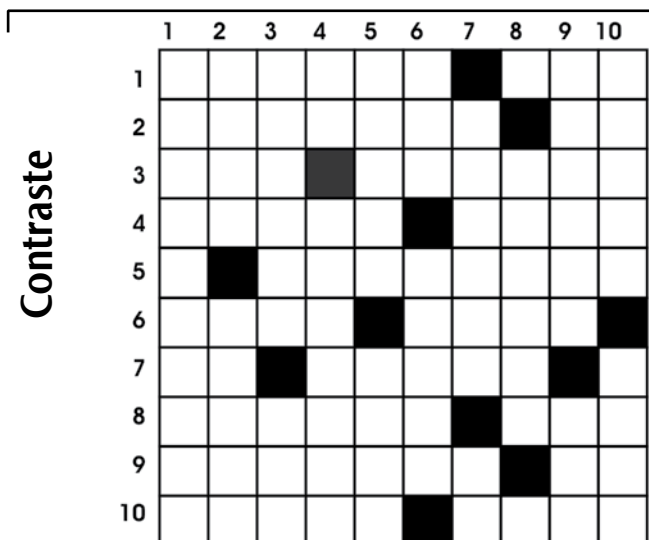
Triunghiul magic

ORIZONTAL și VERTICAL (la fel): 1) Care exprimă o încuviințare a unei acțiuni (pl.). 2) Acțiune definind o înaintare a cuiva în funcție, într-un grad sau într-o demnitate de rang înalt. 3) Diminutiv al unui locuitor din țara noastră (pl.). 4) Zăpezi pe drumuri de țară. 5) Bilete provizorii pe baza cărora se eliberează o marfă sau un bun. 6) Oameni foarte zgârciți, strângând numai pentru ei. 7) Sită răvășită! 8) Semnul înmulțirii. 9) Notă de trecere! 10) Singuri!

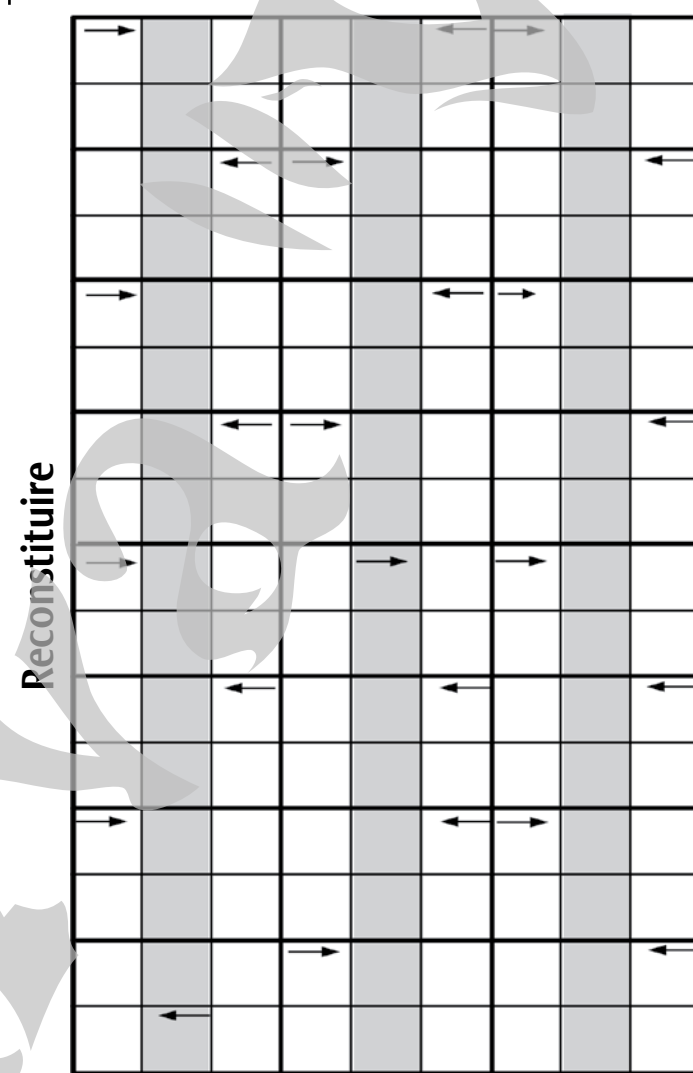
Anagrame

ORIZONTAL: 1) TALPĂ - ISCA. 2) ROI - LATINĂ. 3) ȘATRE - TRAS. 4) ACRI - SATAN. 5) CROȘĂ. 6) APTI - ACE. 7) PLENARĂ. 8) SALE - MIRUI. 9) IAR - TRĂITE. 10) IUTĂ - REȚEA.
VERTICAL: 1) OPRI - PLUSA. 2) CĂRĂI - ILAR. 3) LAȚI - SPIȚĂ. 4) ENORIE. 5) ȘTI - SAȚ. 6) RISCATE. 7) TAȘCĂ - MIRE. 8) RELATA - AUR. 9) ANTI - CĂRUȚ. 10) RĂSAD - TEL.

Contraste

ORIZONTAL: 1) Zgârie-nori - Se opune sfințitului la țară. 2) Afumat... de băutură - Cufere din Franța! 3) Aflate în stare brută! - Acțiune riscantă finalizată cu succes. 4) Specific zonelor nazale - Arză-l-ar focul... de cărbune. 5) Rămasă după necunoscute - Puse cap la cap într-o desfășurare circulară. 7) Impuse prin simplitate! - Spărgătorul de nuci. 8) Legături de sânge - Râu de la capăt! 9) Bine făcută în caz de urgență - Mai mici... nu există?! 10) Caracterul comunităților oamenilor de cultură - E contra plăcerii.
VERTICAL: 1) Prinsă cu droguri la locul de muncă. 2) A duce de cap... într-o veselie - Perioada de tranziție pusă într-o lumină nefavorabilă. 3) Te ține la poartă, ca un câine - Sunt în stare de cățarat! 4) La geam cu o necunoscută! - O floare cu care se face totuși primăvara. 5) Probă de examen pentru un student la arte plastice - Serviciu de informație în slujba asistenței. 6) Linia vieții la timpul trecut - Nu e la locul lui, în mod obligatoriu. 7) Moda mini tradusă printr-o tragere de păr - Oful croitorului cu vederi înguste. 8) Mama ei... de față-aleasă. 9) Roșii... cu rădăcina adânc înfiptă în pământ - Un „gol” marcat la comandă. 10) Prinsă în chingi și lansată la apă - Râu de inimă de care suferă o lume întreagă.

Reconstituire

Înscrieți în cele 24 de casete toate cuvintele mai jos, pornind din locul indicat de săgeată și ghidându-vă după literele ajutoare. La o dezlegare corectă, pe cele trei coloane marcate prin raster se vor putea citi numele unui poet român, titlul revistei de debut, precum și titlul unui volum de polemici din creația sa.

ACRELI, ASISTA, BALADĂ, BAZARE, EMOȚIE, EPISOD, FIRAVĂ, GALOȘI, HÂRCĂI, INTERN, MENTAL, MISTER, NATURĂ, OCUPAT, ODISEE, PROLOG, SCĂZUT, SPIȚAR, STILET, TULIPĂ, UTERIN, VALEȚI, VĂRĂȚI, ZELOȘI.

Jocuri realizate de Gheorghe Gurău

Soluțiile jocurilor apărute în ziarul de ieri:

LA TIMP: Orizontal: EVENIMENTE, RECENT, OUT, ACUMA, ZILE, I, ULIU, ER, CEARTA, VIN, O, VIATA, EI, PAIR, ANI, T, IJ, EO, ASCA, LUT, RT, CAT, ANIVERSARE.

FRENEZIE: Orizontal: B, Z, P, JUCARIE, JARGON, J, MIZA, NU, LUCIE, FA, N, PAJ, PITIT, CAPITA, AN, NITUIT, JD, LETAL, APOI, AA, INCEST, OSLO, CARIA, AERE, MITI.

Visător Gingășie	Însurăței Punct luminos	Nereușite A chema	Stinsă cu apă Săteni	Întrebare Teic!	Schimbate Despoți	Redusă Întinsă
					Folositor Dată în foc	
Asprime Mărginire					Pânză rară Sărac	
				Protejat Prieten		
Cutie! Leziune	Baraj cen- tral! Anina!			A indica Hazliu		Spațiu de emisie
		Cord Bolduri			Moșul cu somnul Epoacă	Trasă de urechi
Noroi (reg.) Legendară			Bundite Amic!		Mediu vital! Caiete!	
				Fac schimb de linii		Plin de pete!
Început de vacanță!	Mare în deșert			Mediu de viață		

Soluții

Gisele Bündchen

Vedeta cu cele mai frumoase șuvițe

Fotomodelul brazilian Gisele Bündchen are cele mai frumoase șuvițe de la Hollywood, potrivit unui sondaj publicat de revista Elle.

După cum informează site-ul Teenhollywood, clasa-mentul a fost realizat pe baza informațiilor obținute de la specialiștii celor mai cunoscute saloane de frumusețe din Statele Unite. Aceștia au fost rugați să menționeze ce vedetă ar prefera să le fie clientă fidelă. Peste 50 la sută dintre stilisți au pecizat numele lui Bündchen. Pe locul al doilea s-a clasat Sienna Miller, în timp ce locul al treilea a fost ocupat de Nicole Richie.

5194839610400621
31
Timp liber 16

Janet Jackson și-a găsit jumătatea

Cântăreața Janet Jackson, care s-ar putea căsători în curând cu iubitul ei Jermaine Dupri, laudă capacitățile acestuia de a o satisface în pat, informează site-ul Actustar. Vedeta și producătorul ei, Jermaine Dupri, sunt împreună de cinci ani. Ei au lucrat împreună la următorul album al cântăreței, care se numește „20 Years Old” și care va fi lansat pe 26 septembrie. Cântăreața pare să aibă în sfârșit noroc în dragoste, după eșecul primelor două căsnicii: una care nu a durat nici măcar un an, cu cântărețul James DeBarge, între august 1984 și martie 1985, iar alta care a fost ținută secretă timp de zece ani, cu Rene Elizondo, de care a divorțat în 2000.

În ceea ce-l privește pe Jermaine Dupri, Jackson a declarat pentru revista Essence: „Simt în sfârșit că mi-am găsit jumătatea, nu pe cineva căruia să-i spun ‘nu, mă doare capul astă-seară’. Cu el nu am nimic de comentat. Știe că sunt pregătită oricând, oriunde”.

A înflorit „Roua cerului”

Unica plantă carnivoră din România, specie relictă datând din perioada Glaciațiunii, care trăiește în habitatul ei natural de 12.000 de ani, a înflorit în Tinovul Mohoș, fenomen așteptat de botaniști din toată lumea care parcurg mii de kilometri să o studieze. Mica plantă carnivoră denumită științific „Drosera Rotundifolia”, este cunoscută și sub numele de „Roua cerului”. Directorul executiv al Rezervațiilor Naturale Tinovul Mohoș - Sfânta Ana, Benedek Peter, a declarat că „planta trăiește în mod neschimbat de peste 12.000 de ani în aceste locuri, în habitatul ei natural, iar modul ei de a se hrăni o face unică.” „Roua cerului” atrage și se hrănește cu insecte chiar și de 20 de ori mai mari decât ea, pe care le ademenește cu tentaculele aflate pe marginea celor două petale cu diametre nu mai mari de o jumătate de centimetru, acoperite cu picături de sevă otrăvitoare care strălucesc puternic în razele soarelui. „Tentaculele de pe margi-

nea petalelor se închid, iar seva plantei învelește insecta și o dizolvă complet, până nu mai rămâne nimic, decât chitina”, a spus Benedek Peter.

Anul acesta, speciile de plante și de insecte, relice glaciare (n.r. specie de plantă care s-a menținut până astăzi dintr-o floră dispărută), care trăiesc în Tinovul Mohoș, au primit din partea Uniunii Europene „semnul roșu” ceea ce le cataloghează ca unicate ce trebuie protejate la cel mai înalt nivel. Locul în care vegetează „Roua cerului” este el însuși o raritate pe continent, stratul de turbă din Tinov depășind o grosime de zece metri, fiind considerat de specialiști cel mai gros strat de turbă din Europa, aflat în continuă creștere. El înghite nu mai puțin de patru milioane de litri de apă, cele 17 lacuri fiind adevărate capcane pentru oamenii și animalele care se încumetă să intre în mlaștina a cărei adâncime depășește, pe alocuri, 70 de metri.

